

ΔΗΜΟΣ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ

ΔΙΣΧΥΛΕΙΔ

3-30ΣΕΠΤΕΒΡΙΟ1995

Κροβότο

Ο περίφημος Πρωτοαττικός αμφορέας της Ελευσίνας (7ος αι. π.Χ.)
Στο λαιμό φέρει παράσταση της τυφλώσεως του Κύκλωπα Πολύφημου από τον Οδυσσέα και τους συντρόφους του
ενώ στο κυρίως σώμα του αγγείου εικονίζεται ο μύθος του αποκεφαλισμού της Μέδουσας από τον Περσέα.

Ήταν από τις στιγμές που μου προκάλεσαν ιδιαίτερο δέος η διοργάνωση των Αισχυλείων. Είναι βαρύ το φορτίο η συντοπιότητα με τον Αισχύλο, και η έλλειψη της "μύησης" στα ιερά των Ελευσινίων μυστηρίων συνθλίβει κάθε συνειδητό πολίτη. Ζούμε στην ιερότερη Ελληνική πόλη, πατούμε τα σελτά της χώρας, αντικρύζουμε αγάλματα.

*"Οχι, Σε κυνηγούν, πως δεν το βλέπεις;
Θέλω να πω με τα σπασμένα μέλη τους.
με την αλλοτινή μορφή τους που δεν γνώρισες
κι' όμως την ξέρεις."*

Κίχλη Β' Σεφέρης

*Μας κυνηγά το παρελθόν σαν την Ερινύα φορά ποδήρη
χιτώνα και κρατά στάχυα κραδαίνει εναντίον μας
την κίστη με σύμβολα και μας επιροίπτει ευθύνες
"Γιατί τ' αγάλματα δεν είναι πια συντρίμια
είμαστε εμείς..."*

Κίχλη Β' Σεφέρης

Στην εποχή του χαμένου μέτρου, των προδομένων αξιών, του ανύπαρκτου ήθους πως να μιλήσουμε για τραγικούς ποιητές;

Σκέπτομαι τον ορισμό της τραγωδίας "της σπουδαίας" και "τελείας" πράξεως που είχε σκοπό την παιδεία των πολιτών και τέλος την "κάθαρση" τότε που οι πολιτικοί ήσαν οι "παιδαγωγοί" του λαού και συγκλονίζομαι στη σύγκριση με το σήμερα.

Με πλήρη συναίσθηση των ευθυνών αναλάβαμε το βάρος του θεσμού και προσπαθήσαμε ν' ανταποκριθούμε.

Στο χώρο μας τον αρχαιολογικό περπάτησαν μύστες και ιεροφάντες με ιερό σεβασμό, κρατώντας στάχυ "σιωπή τεθερισμένω". Σ' αυτό το χώρο λατρεύτηκε η θεά κι η κόρη, η αγάπη για τη φύση, ηελπίδα για τη ζωή, η πίστη για την αιωνιότητα.

Κι' ενώ τα μυστικά της "μύησης" κρατήθηκαν κλειστά κι απρόδοτα, ο...πολιτισμός κι η πρόοδος επρόδωσαν και εσύλησαν το φυσικό τοπίο και το χώρο. Η Περσεφόνη κοιμήθηκε για πάντα στην αγκαλιά της γης και ο χειμώνας έμεινε ατελεύτητος.

Δεν έχουμε σωτηρία από τις ευθύνες μας. Πρέπει πολύ να μοχθήσουμε, πρέπει να έχουμε πολλή αγωνία για να μπορέσουμε να πείσουμε την Περσεφόνη να ανέβει από Πλουτώνειο φέρνοντας την Άνοιξη της ελπίδας στον τόπο μας που χειμάζεται. Είναι η ώρα της δικής μας γραφής και οι καιροί "ου μενετοί".

Το σύνθημα που στέλνουμε είναι πανανθρώπινο, απαλλαγμένο από πάθη και στεγανά.

Ας προσπαθήσουμε να βρούμε τη χαμένη αλήθεια αγωνιώντας για την στιγμή της "μύησης" σε όσα μας παρέδωσαν.

"Εκάς οι βέβηλοι"

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ
Πρόεδρος της Επιτροπής Διοργάνωσης ΑΙΣΧΥΛΕΙΩΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ

Από παράσταση στο τελεστήριο του Αρχαιολογικού χώρου Ελευσίνας που έγινε στις 7 Απριλίου 1930 .
Οι εικονιζόμενοι είναι ο Βάσος Κανέλλος και η γυναίκα του Τανάγρα.
Από το αρχείο Βαγγέλη Λιάπη, (Φωτογραφία Πουλίδης)

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Κυριακή 3 Σεπτεμβρίου 1995

ΑΙΣΧΥΛΟΥ "ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ"

Από το ΑΜΦΙΘΕΑΤΡΟ του ΣΠΥΡΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΥ

Τιμή εισιτηρίου 1500 δραχ.

Σάββατο 9 Σεπτεμβρίου 1995

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ "ΕΙΡΗΝΗ"

Από το ΑΝΟΙΧΤΟ ΘΕΑΤΡΟ

Τιμή εισιτηρίου 1500 δραχ.

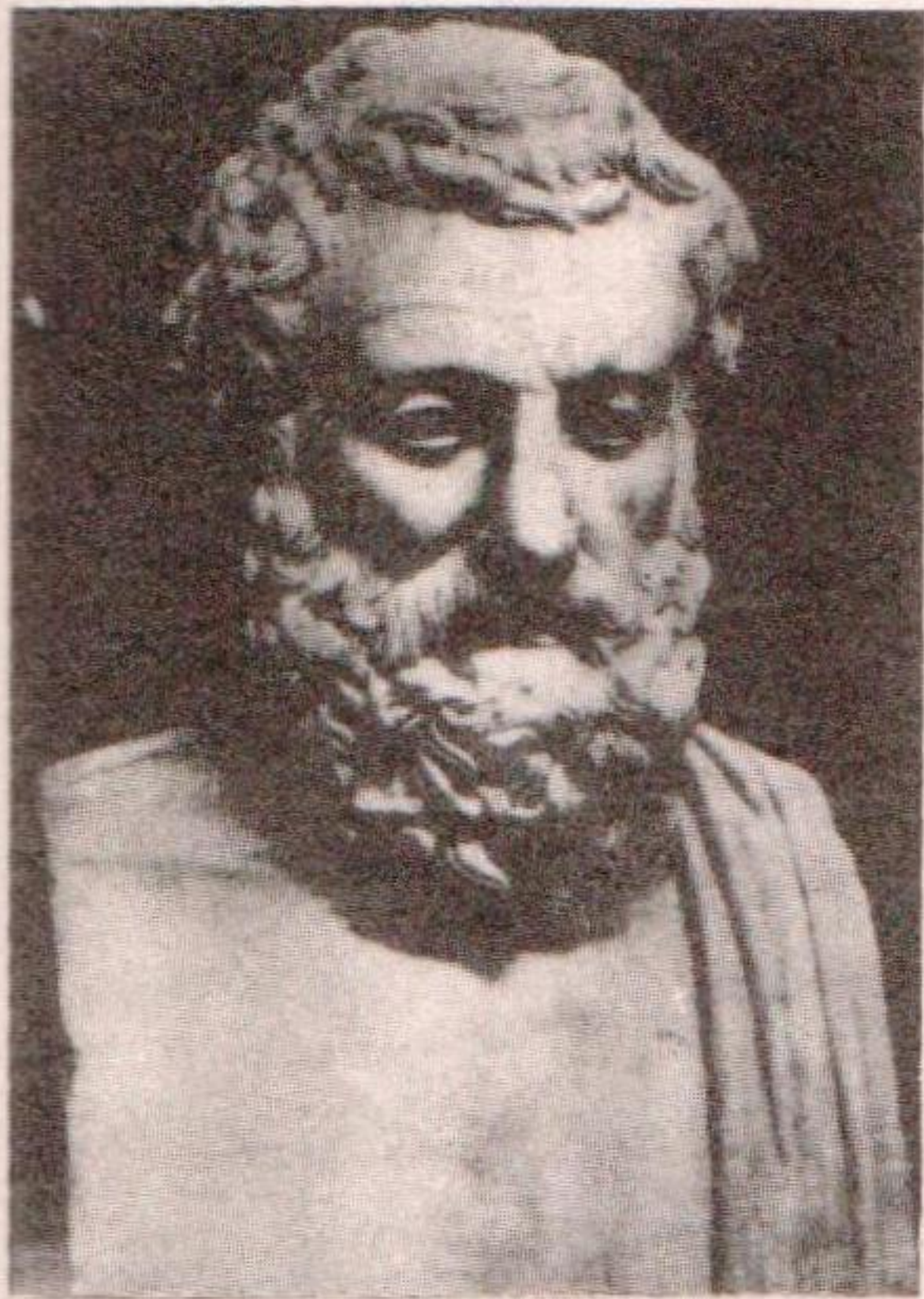
Κυριακή 17 Σεπτεμβρίου 1995

ΕΥΡΙΠΙΔΗ "ΑΛΚΗΣΤΗ"

Από το ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. ΒΟΛΟΥ

Τιμή εισιτηρίου 1500 δραχ.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ

Ο Αισχύλος κέρδισε την πρώτη του νίκη στα 484· πρόκειται για μιά βέβαιη χρονολογία, βασισμένη στα δημόσια αρχεία, η οποία θα μπορούσε να μας κινήσει κάποιες ελαφρές υποψίες ως προς το 525/4 ως έτος της γέννησής του (χρονολογία ακμής;) μολονότι, αν πήρε μέρος ήδη στους δραματικούς α-

γώνες του 499/6, μπορεί και να μην απέχει πολύ από την πραγματικότητα. Πατέρας του ήταν ο Ευφορίων, ένας ευπατρίδης, και τόπος της γέννησής του η Ελευσίνα. Λίγα είναι τα στοιχεία που γνωρίζουμε για τη ζωή του. Πολέμησε στο Μαραθώνα, όπου σκοτώθηκε ο αδελφός του Κυνέγειρος· αναμφισβήτητα πήρε μέρος στη ναυμαχία της Σαλαμίνας, την οποία και περιγράφει και ίσως να πολέμησε και στις Πλαταιές. Όταν αναφέρεται στον πόλεμο, γράφει σαν άνθρωπος που γνωρίζει και τη δόξα και την αθλιότητά του. Επισκέφτηκε τουλάχιστον δύο φορές τη Σικελία. Για κάποιο χρονικό διάστημα ανάμεσα στα 472 και 468 βρέθηκε στην αυλή του Ιέρωνα Α΄ στις Συρακούσες, όπου λέγεται ότι ξανανέβασε τους *Πέρσες* και, για να τιμήσει τη νεόδμητη πόλη της Αίτνας, δίδαξε ένα δράμα με τίτλο *Αιτναίες* (τμήμα της υπόθεσής του είναι πιθανό ότι μας σώζει ένας πάπυρος). Το 458, ή αργότερα, μετά την πτώση των Σικελών τυράννων πήγε στη Γέλα, όπου πέθανε το 456. Ο βαθμός συμμετοχής του στην πολιτική ζωή της Αθήνας, αν πράγματι είχε κάποια συμμετοχή, είναι αμφιλεγόμενο θέμα, έχουμε όμως λόγους να πιστεύουμε ότι συμπαθούσε τον Θεμιστοκλή, ο οποίος αντιμετώπιζε προβλήματα, όταν ο Αισχύλος συνέθετε τους *Πέρσες* του· και φαίνεται καθαρά από τις *Ευμενίδες* ότι αποδέχτηκε τις ριζοσπαστικές μεταρρυθμίσεις που επέφερε στον Άρειο Πάγο ο Εφιάλτης, αλλά αν τις υποδέχτηκε με τον ενθουσιασμό του φανατικού δημοκρατικού ή με την επιφυλακτικότητα του μετριοπαθούς συντηρητικού είναι ένα σημείο στο οποίο δεν επικρατεί ομοφωνία ανάμεσα στους φιλολόγους. Αυτό που έχει σημασία για μας είναι ότι συνέθεσε δράματα. Έγραψε, έπαιξε και δίδαξε έργα, επινοώντας νέες ορχηστρικές κινήσεις για το χορό. Η δεξιοτεχνία του στη σκηνική παρουσίαση είναι προφανής.

Οι νίκες που κέρδισε ανέρχονται σε 13 ή, σύμφωνα με μιά άλλη πληροφορία, σε 28. Στη δεύτερη περι-

πτωση θα πρέπει να περιλαμβάνονται και οι μεταθανάτιες νίκες του, αφού, όπως πληροφορούμαστε, για να τιμήσουν τον ποιητή μετά το θάνατό του, του παραχώρησαν το εξαιρετικό προνόμιο συμμετοχής των δραμάτων του και σε μεταγενέστερους δραματικούς αγώνες. Ο αριθμός των 13 νικών αρκεί για να δηλώσει μιά σημαντική υπεροχή. Περίπου 80 τίτλοι έργων του μας είναι γνωστοί, αλλά μόνο 7 σώζονται ακέραια· τρία από αυτά συγκροτούν την τριλογία της *Ορέστειας*: Η τριλογία ήταν ένα εντυπωσιακό στοιχείο της δραματικής του τέχνης. Είχε γίνει κανόνας στους δραματικούς αγώνες (δεν μπορούμε να πούμε πότε) να διδάσκει κάθε ποιητής τρεις τραγωδίες συνοδευόμενες από ένα σατυρικό δράμα· τα τέσσερα αυτά δράματα, και μετά τον Αισχύλο κατά κανόνα ήταν, από θεματική άποψη ασύνδετα μεταξύ τους· δική του πρακτική προφανώς ήταν - τουλάχιστον προς το τέλος της σταδιοδρομίας του - να διδάσκει τρεις τραγωδίες που πραγματεύονταν διαδοχικά στάδια του ίδιου μύθου και ένα σατυρικό δράμα με στενή θεματική συνάφεια. (Μόνο για αυτά τα θεματικώς συνεχόμενα δράματα είναι κυριολεκτική η χρήση των όρων τριλογία και τετραλογία). Έχουμε τη σπάνια καλή τύχη να μας σώζεται μιά ολόκληρη αισχύλεια τριλογία· χωρίς αυτή θα ήταν σχεδόν αδύνατον να κατανοήσουμε πως χρησιμοποίησε αυτή τη δραματική μορφή προκειμένου να διερευνήσει την ανθρώπινη μοίρα σε μιά εκτεταμένη χρονική κλίμακα ή πως πέτυχε την αρχιτεκτονική ενότητα του συνόλου και, ως εκ τούτου, τη δημιουργία ενός ενιαίου κατ'ουσίαν καλλιτεχνικού έργου. Από αυτό συνάγεται ότι όπου, όπως λ.χ. στους *Επτά*, τις *Ικέτιδες* και (πιθανόν) τον *Προμηθέα* έχουμε μόνο ένα από τα τρία δράματα, οι ερμηνευτικές μας προσπάθειες ξεκινούν με μιά βαριά αναπηρία. Από τα χαμένα δράματα ορισμένα με βεβαιότητα και άλλα με αρκετή πιθανότητα μπορούν να υπαχθούν σε τριλογίες. Είναι πολύ πιθανόν ότι ο Αισχύλος ήταν εκείνος που επινόησε αυτή τη δραματική μορφή (μολονότι γνωρίζουμε ότι και άλλοι την χρησιμοποίησαν), αλλά δεν μπορούμε να γνωρίζουμε πόσο νωρίς στη σταδιοδρομία του την εισήγαγε. Για ορισμένους τίτλους είναι γνωστό, και για άλλους εικάζεται, ότι ανήκουν σε σατυρικά δράματα - περίπου 15 συνολικά - αλλά, επειδή δεν γνωρίζουμε πότε θεσπίστηκε ο κανόνας της συμμετοχής με τρεις τραγωδίες και ένα σατυρικό δράμα, δεν ξέρουμε τον αριθμό των σατυρικών δραμάτων που χρειάστηκε να συνθέσει, μολονότι γνωρίζουμε ότι η φήμη του και σε αυτό το δραματικό είδος ήταν μεγάλη. Η πρώιμη, λοιπόν, σταδιοδρομία είναι για μας απολύτως σκοτεινή και μόνο στα 472 φτάνουμε σε σταθερό έδαφος· και αυτό συμβαίνει με ένα δράμα που διαφέρει από τα άλλα σωζόμενα έργα του από δύο απόψεις.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ

Μετάφραση: Κ. Χ. ΜΥΡΗΣ
Σκηνοθεσία: ΣΠΥΡΟΣ Α. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ
Σκηνικά - Κοστούμια: ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΤΣΑΣ
Μουσική: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΕΡΖΑΚΗΣ
Χορογραφία: ΜΑΡΙΑ Μ. ΧΟΡΣ
Μουσική Διεύθυνση: ΒΥΡΩΝ ΦΙΔΕΤΖΗΣ
Μουσική Διδασκαλία: ΓΙΟΥΛΑ ΜΙΧΑΗΛ

ΔΙΑΝΟΜΗ

(Με τη σειρά που εμφανίζονται)

Ετεοκλής: ΝΙΚΗΤΑΣ ΤΣΑΚΙΡΟΓΛΟΥ
Άγγελος Κατάσκοπος: ΚΩΣΤΑΣ ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ
Κήρυκας: ΣΩΤΗΡΗΣ ΒΑΓΙΑΣ

Κορυφαίες - Χορός

ΜΑΡΙΑ ΔΙΑΚΟΥΜΑΚΟΥ

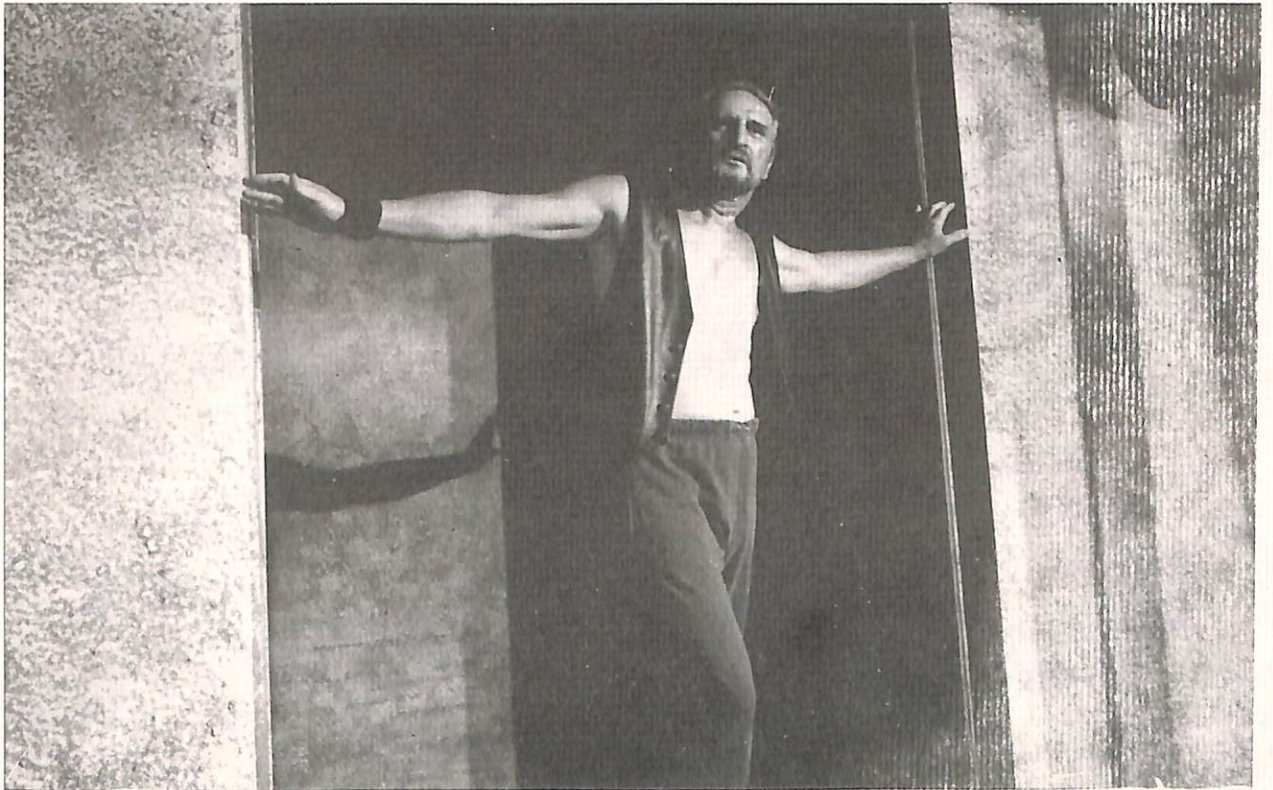
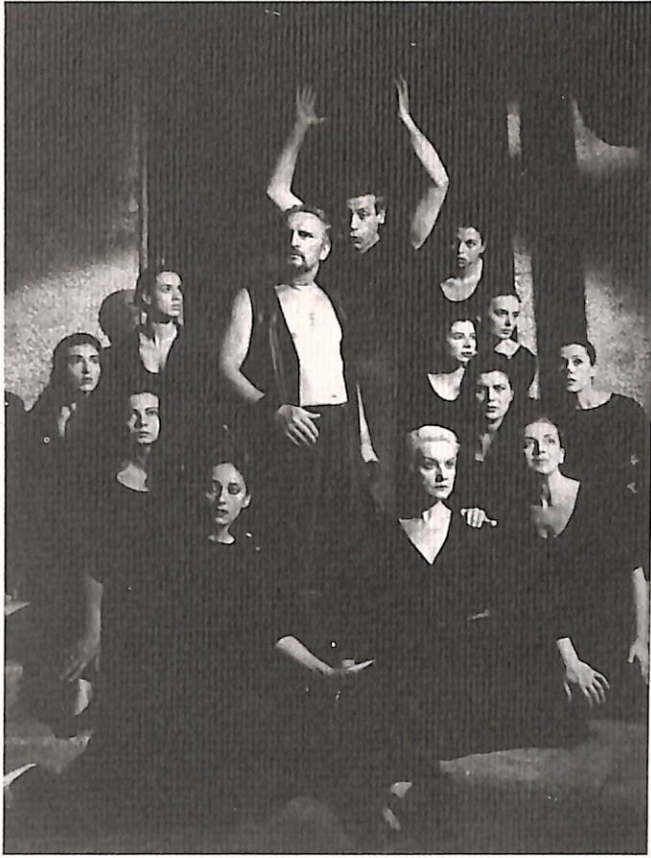
ΔΗΜΗΤΡΑ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ - ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΙΔΟΥ

ΦΛΩΡΑ ΦΛΕΒΑ - ΕΥΤΥΧΙΑ ΦΑΝΑΡΙΩΤΟΥ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΑΝΔΡΙΤΣΑΝΟΥ - ΝΤΙΝΑ ΓΚΑΤΖΙΟΥ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ - ΔΗΜΗΤΡΑ ΖΕΡΒΑ

ΜΙΧΑΕΛΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ - ΝΙΝΑ ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΥ

Λεπτομέρεια από τη διακόσμηση του ώμου του Πρωτοαττικού Αμφορέα. Μάχη λιονταριού και κάπρου.

Ο Αριστοφάνης είναι ο διασημότερος αντιπρόσωπος της αρχαίας κωμωδίας· είναι εξάλλου ο μόνος από τους κωμικούς ποιητές της εποχής του, του οποίου μερικά έργα έφτασαν ως εμάς. Εξαιρετικό, λοιπόν, είναι το ενδιαφέρον μας τόσο για το έργο του όσο και για το πρόσωπό του· αλλ' αν γνωρίζουμε αρκετά το πρώτο, οι πληροφορίες μας για το δεύτερο είναι πολύ πενιχρές.

Οι πιο έγκυρες πηγές αναφέρουν ότι γεννήθηκε στην Αθήνα γύρω στα 445 π.Χ.

Η χρονιά του θανάτου του δεν είναι με ακρίβεια γνωστή. Η τελευταία του κωμωδία "Ο ΠΛΟΥΤΟΣ" παίχτηκε στα 338 π.Χ. Έγραψε όμως άλλες δυο κωμωδίες που τις παρουσίασε ο γιός του ο Αραρώς με το δικό του όνομα γύρω στα 387 π.Χ. Έτσι θα πρέπει να συμπεράνουμε ότι πέθανε ύστερα από το 387 π.Χ.

Τις περισσότερες κωμωδίες του τις έγραψε στη διάρκεια που ο ελληνικός χώρος συγκλονιζότανε από τον καταστρεπτικό Πελοποννησιακό Πόλεμο (431 - 404 π.Χ.). Έναν πόλεμο που ξέσπασε στα 431 π.Χ. κι είχε σαν αιτίες το θανάσιμο ανταγωνισμό για οικονομική κυριαρχία Σπάρτης και Αθήνας, και την εσωτερική κοινωνική και οικονομική κρίση των ίδιων τους των καθεστώτων.

Μέσα σε μιά τέτοια ατμόσφαιρα, οι καθημερινές αξίες άρχισαν να ξεφτάνε. Καινούρια ρεύματα πολιτικά και κοινωνικά, ιδεολογικά, φιλοσοφικά, συγκρούονται, έκφραση ενός κόσμου που αρχίζει να πεθαίνει, μιας κοινωνίας που αναζητάει μια διαφορετική ταυτότητα.

Ο μεγάλος κωμωδιογράφος - ποιητής, περιγράφει πρόσωπα και πράγματα της εποχής του με ένα βαθύ ρεαλισμό.

Μέσα από τις κωμωδίες του, ξεπηδάει η πεποίθησή του ότι ο πραγματικός ποιητής πρέπει να εκφράζει την εποχή του και να παίρνει μέρος με πάθος στους κοινωνικούς και πολιτικούς αγώνες. Είναι χαρακτηριστικό, ότι όταν ο Διονύσιος, ο τύραννος της Συρακούσας, ζήτησε από τον Πλάτωνα να του υποδείξει ένα βιβλίο για να γνωρίσει την Ελλάδα, ο Πλάτωνας του έστειλε τις κωμωδίες του Αριστοφάνη.

Τα έργα του Αριστοφάνη, προβληματίζουν το θεατή για θεσμούς και ανθρώπινες συμπεριφορές, προκαλούν το γέλιο με την κωμικοποίηση των ηθών και των προσώπων της εποχής του, ιδιαίτερα αυτών που κυβερνούσαν. "Το δικαίωμα να ελέγχει και να καυτηριάζει ήταν γι' αυτόν ιερό γιατί πήγαζε από παλιές λαϊκές ρίζες", γράφει ο Θρασύβουλος

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Με μια φαντασία που δεν έχει όρια, με μια ποιητική δύναμη που σπάνια συναντιέται, πλάθει ιστορίες φανταστικές, όπου μπλέκει τα καθημερινά γεγονότα του καιρού του και δημιουργεί πάνω στη σκηνή, κωμικές καταστάσεις που κάνουν το θεατή να γελάει αλλά και να σκέφτεται.

Ο Αριστοφάνης αγαπάει τον καθημερινό άνθρωπο, νοιώθει τους καημούς του, ιδιαίτερα της αγροτιάς, υμνεί τη δημιουργική εργασία που κάνει ευτυχισμένο τον άνθρωπο, μεθάει με τις ομορφιές της φύσης, μιλάει ανοιχτά για τις σεξουαλικές σχέσεις των ανθρώπων με μια γλώσσα γήινη χωρίς υποκρισίες όπως ξέρει να μιλάει ο λαός.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ

ΕΙΡΗΝΗ

Μετάφραση:	ΠΑΥΛΟΣ ΜΑΤΕΣΗΣ
Σκηνοθεσία:	ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ
Σκηνικά - Κοστούμια:	ΜΑΝΩΛΗΣ ΠΑΝΤΕΛΙΔΑΚΗΣ
Μουσική:	ΘΟΔΩΡΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ
Χορογραφίες:	ΔΟΝΗ ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ
Μουσική Διδασκαλία:	ΝΑΝΑ ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΙΔΟΥ
Βοηθός Σκηνοθέτη:	ΗΛΙΑΣ ΣΚΟΥΦΗΣ
Βοηθοί Σκηνογράφου:	ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΚΩΣΤΕΑ
	ΓΙΩΡΓΟΣ ΓΑΒΑΛΑΣ

ΔΙΑΝΟΜΗ

1ος δούλος του Τρυγαίου:	ΘΟΔΩΡΟΣ ΜΠΟΓΙΑΝΤΖΗΣ
2ος δούλος του Τρυγαίου:	ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
Τρυγαίος:	ΘΑΝΑΣΗΣ ΒΕΓΓΟΣ
Κόρη (ή Κόρες) του Τρυγαίου:	ΜΑΡΙΑ ΣΤΑΥΡΑΚΕΛΛΗ
Ερμής:	ΚΩΣΤΑΣ ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ
Πόλεμος:	ΚΩΣΤΑΣ ΦΑΛΕΛΑΚΗΣ
Κυδοιμός (ή και Βαβούρας):	ΧΑΡΗΣ ΝΑΖΟΣ
Ιεροκλής (πρακτικός) Χρησμολόγος:	ΜΗΝΑΣ ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ
Δρεπανουργός:	ΜΑΚΗΣ ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗΣ
Οπλοβιομήχανοι:	ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ - ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΕΡΙΦΗΣ - ΜΑΝΩΛΗΣ ΣΕΙΡΑΓΑΚΗΣ - ΧΑΡΗΣ ΝΑΖΟΣ
Ένα παιδί:	ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΥΡΙΤΣΑΚΗΣ
Άλλο παιδί:	ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΡΑΜΠΕΤΣΗΣ
Θεωρία η Φεστιβαλιώτισσα:	ΝΤΙΝΑ ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ
Οπώρα:	ΑΡΓΥΡΩ ΛΟΥΠΗ

ΧΟΡΟΣ ΑΠΟ ΓΕΩΡΓΟΥΣ

Η "Ειρήνη" του Αριστοφάνη παίχτηκε το 421 π.Χ. μέσα στην καρδιά του Πελοποννησιακού πολέμου. Η φρίκη είχε τυλίξει την Αθήνα. Η πανούκλα που θέριζε, η αφανισμένη γη από τα σπαρτιατικά στρατεύματα, οι νεκροί, η πείνα. Ο κλασικός κόσμος, αυτό το ασύγκριτο κάλλος, αυτοκτονούσε πίνοντας για κώνειο τις δικές του αντιφάσεις, την ανικανότητα του να δει πέρα από τις τοπικιστικές του φιλοδοξίες.

Η "Ειρήνη" είναι μία κωμωδία. Πόσος σπαραγμός όμως κρύβεται πίσω από το άφθονο γέλιο που προκαλεί, πόση αγωνία καλύπτεται πίσω από την κωμική μάσκα. Δεν έχουμε παρά να διαλέξουμε για τόπο συγγραφής και παράστασή της έναν σημερινό απελπισμένο τόπο σαν τη Βοσνία για να νοιώσουμε το ρίγος που την διαπερνάει.

Όλος ο λαός που είχε μαζευτεί εκείνη τη μαρτιάτι-

-κη μέρα κάτω από την Ακρόπολη, στο Θέατρο του Διονύσου για να παρακολουθήσει την "Ειρήνη" του Αριστοφάνη, ταξίδεψε μαζί με τον γκατομαούρμπουρα ως το παλάτι του Αία για να φέρει πίσω στη γη την Ειρήνη.

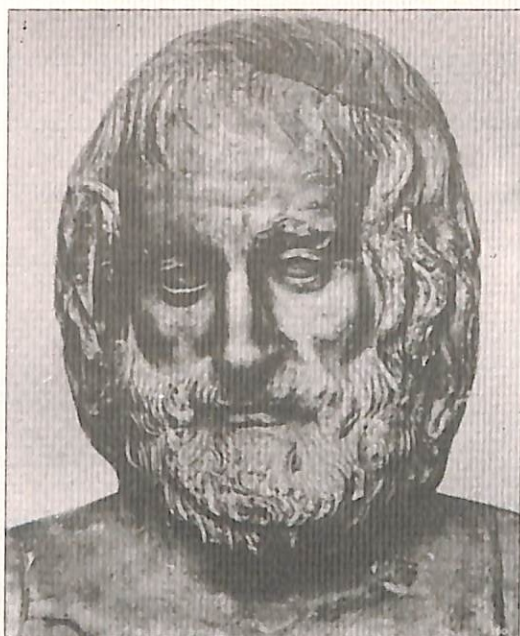
Ο Τρυγαίος ήταν όλο το κοινό. Γι' αυτό στην παράστασή μας, ο χορός, για μάσκα, έχει το πρόσωπο του Θανάση Βέγγου που ερμηνεύει τον σύγχρονο Τρυγαίο.

Να λοιπόν, ένα έργο, που γράφτηκε πριν από σχεδόν 2500 χρόνια, γίνεται τραγικά επίκαιρο στις μέρες μας. Μιά κωμωδία, πιστεύω πως το κοινό θα γελάσει πολύ στην παράστασή μας. Ας αφουγκραστεί όμως, πίσω από την κωμική ευφορία του ποιητή μας, την αγωνία που γέννησε το έργο. Αυτή έχει τη μεγαλύτερη σημασία.

Γιώργος Μιχαηλίδης

Λεπτομέρεια από την παρασωτιση του μύθου του Περσέα. Κεφάλι γοργόνας, αδελφης της Μέδουσας.

Είναι ένας από τους τρεις μεγάλους τραγικούς ποιητές (485 - 406). Λεγόταν ότι ήταν μαθητής των: Αναξαγόρα, Προδίκου και Πρωταγόρα. Ο Σωκράτης τον θαύμαζε.

Πρωτοεμφανίστηκε χωρίς επιτυχία το 455 με ένα από τα έργα της τετραλογίας του με τίτλο: Πελιάδες. Συνολικά σώζονται 18 έργα του. Έζησε μέσα στον πελοποννησιακό πόλεμο και στη σοφιστική κίνηση και είδε να ανατρέπονται καθιερωμένες αξίες αιώνων που αποτελούσαν το θεμέλιο της ελληνικής κοινωνίας.

Ο Ευριπίδης χειρίστηκε με μεγάλη ελευθερία τους μύθους από τους οποίους πήρε τις υποθέσεις των έργων του. Τα έργα του, χωρίς να τους λείπει η κριτική διάθεση, χαρακτηρίζονται πατριωτικά και άλλα διέπονται από αντιπολεμικό πνεύμα. Συνεπής στην κριτική του στάση, απομυθοποιεί τους ήρωες και τους παρουσιάζει ρεαλιστικά, ενώ ανυψώνει ταπεινά πρόσωπα, όπως δούλους, βαρβάρους κ.λπ. Απέναντι στις γυναικείες μορφές που είναι κυριευμένες από τα πάθη τους (Μήδεια, Φαίδρα), ή θύματα ανθρώπινης ή θεϊκής βίας (Εκάβη, Ηλέκτρα) οι άνδρες παρουσιάζονται συμφεροντολόγοι και εγωιστές (Άδμητος, Μενέλαος, Αγαμέμνων).

Κριτικά αντιμετωπίζει ο ποιητής και τους θεούς, αν και παρουσιάζονται εκδηλώσεις πραγματικής ευσέβειας. Αρκετές φορές οι θεοί παρουσιάζονται με

ανθρώπινες αδυναμίες, άλλοτε τα πρόσωπα των έργων αμφιβάλλουν ή αρνούνται την ύπαρξη των θεών.

Γενικά, εκτός από το ότι στο έργο του, οι θεοί παίζουν κάποιο ρόλο, η δράση καθορίζεται από τους ανθρώπινους χαρακτήρες.

Ο Ευριπίδης έγινε ο δημοφιλέστερος τραγικός. Η επίδρασή του στην ελληνική και ρωμαϊκή λογοτεχνία, διατηρήθηκε για αιώνες. Σαν δημιουργός του ερωτικού δράματος, υπήρξε υπόδειγμα της νέας κωμωδίας. Γενικότερα, τα γνωρίσματα που πρώτος αυτός έδωσε στο δράμα, αποτελούν σήμερα ουσιαστικά γνωρίσματα σύγχρονων λογοτεχνικών έργων.

Το 407 ή 406 πήγε, ύστερα από πρόσκληση του βασιλιά Αρχέλαου στην Πέλλα της Μακεδονίας, όπου και πέθανε πριν από τα Μεγάλα Διονύσια. Θάφτηκε στην Αρεθούσα, ενώ κενοτάφίό του υπήρχε στην Αθήνα.

Βαγγέλης Π. Λιάτης

ΕΥΡΙΠΙΔΗ

ΑΛΚΗΣΤΗ

ΑΠΟΛΛΩΝΑΣ:	ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΕΡΓΙΟΓΛΟΥ
ΘΑΝΑΤΟΣ:	ΜΑΝΩΛΗΣ ΜΑΥΡΟΜΑΤΗΣ ΚΟΣΜΑΣ ΦΟΝΤΟΥΚΗΣ
ΘΕΡΑΠΛΙΝΙΔΑ:	ΝΑΤΑΛΙΑ ΣΤΕΦΑΝΟΥ
ΑΛΚΗΣΤΙΣ:	ΛΥΔΙΑ ΚΟΝΙΟΡΔΟΥ
ΑΔΜΗΤΟΣ:	ΝΙΚΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΟΣ
ΗΡΑΚΛΗΣ:	ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΑΠΟΥΝΤΖΗΣ
ΦΕΡΗΣ:	ΚΟΣΜΑΣ ΦΟΥΝΤΟΥΚΗΣ ΜΑΝΩΛΗΣ ΜΑΥΡΟΜΑΤΑΚΗΣ
ΘΕΡΑΠΩΝ:	ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΕΝΝΑΤΑΣ

Κορυφαίοι

ΧΑΡΑ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΥ - ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΟΥΤΡΟΥΒΙΔΕΑΣ
ΚΟΣΜΑΣ ΦΟΝΤΟΥΚΗΣ - ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΕΡΓΙΟΓΛΟΥ
ΕΥΓΕΝΙΑ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ - ΗΛΕΚΤΡΑ ΓΕΝΝΑΙΑ

Χορός

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΣΙΡΩΝΗΣ - ΜΑΝΩΛΗΣ ΜΑΥΡΟΜΑΤΑΚΗΣ
ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΕΝΝΑΤΑΣ - ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΣΥΡΤΑΡΙΩΤΗΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΕΥΓΕΝΙΚΟΣ - ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΑΠΟΥΝΤΖΗΣ
ΝΙΟΒΗ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ - ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΓΚΟΛΛΙΑ
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΟΣΜΙΔΗΣ

ΓΙΑΤΙ Η "ΑΛΚΗΣΤΗ" ΜΕ ΚΟΥΚΛΕΣ

Η "Αλκηστη" θεωρείται το πρώτο από τα σωζόμενα έργα του Ευριπίδη και διδάχθηκε στην Αθήνα το 438 π.Χ., ως τέταρτο έργο μιάς τετραλογίας στη θέση ενός σατυρικού δράματος, κατά τα ειωθότα των δραματικών αγώνων. Με δεδομένη τη συγκεκριμένη θέση του έργου ανιχνεύθηκαν από τους μελετητές, κατά την απόπειρα της ειδολογικής κατάταξής του, στοιχεία κωμωδίας ή φάρσας. Παράλληλα, το είδος της ιλαρότητας του έργου, η ψυχολογία της Άλκηστης, ο χαρακτήρας και η στάση του Άδμητου ο μεθυσμένος Ηρακλής που θυμοσοφεί, ένας κυνικός "αγώνας λόγων" και η διεξοδική παρουσίαση της διαδικασίας του θανάτου, πυροδότησαν συζητήσεις και προσέδωσαν στο έργο ένα γοητευτικό διφυή χαρακτήρα.

Ο Ευριπίδης συγχώνευσε δύο μοτίβα που συναντούμε συχνά στην αρχαία λογοτεχνία: το μοτίβο της αυτοθυσίας μιάς γυναίκας από αγάπη για το σύζυγό της και το θρήνο που προκαλεί αυτή, με το μοτίβο της νικηφόρας μάχης ενός δυνατού άνδρα με το θάνατο. Πέτυχε έτσι την μετατόπιση παλιών θεμάτων του θρύλου στην περιοχή της τραγωδίας, μέσω της δραματικής πρόσληψης ενός παραμυθιού.

Η εξισορρόπηση αυτών των αντιθέσεων και ανατροπών σε μία ενότητα προϋποθέτει την ανάγκη μιάς σύγχρονης θεατρικής γλώσσας που να μπορεί πειστικά να εκφράζει τόσο την τραγικότητα όσο και την ιλαρότητα. Η κούκλα στο φυσικό μέγεθος του ανθρώπου πιστεύουμε ότι διαθέτει εν δυνάμει την αθωότητα και την ικανότητα να σημαίνει και τις δύο όψεις ταυτόχρονα (τραγική και ιλαρή) και να τις αποκαλύπτει εκεί όπου και όταν χρειάζεται. Ακόμα η χρήση της κούκλας, που στην παράσταση λειτουργεί σαν "ολόσωμη μάσκα" οδηγεί τον ηθοποιό να ψηλαφίσει μία άλλη θεατρική γλώσσα. Έτσι ο ηθοποιός, υπηρετώντας με το σώμα του τον ήχο και την ψυχή του μία κούκλα, που με τη σειρά της υπηρετεί το νόημα και την ουσία ενός ποιητικού έργου, οδηγείται στην υπέρβαση του εαυτού του, μία διαδικασία, πιστεύουμε, αναγκαία στην προσέγγιση του αρχαίου δράματος.

ΠΑΛΙΟ ΕΛΑΙΟΥΡΓΕΙΟ
(ΠΡΩΗΝ ΣΑΠΟΥΝΟΠΟΙΕΙΟ ΚΑΝΕΛΟΠΟΥΛΟΥ)
ΠΑΡΑΛΙΑ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΔΕΥΤΕΡΑ 4/9/95

Ώρα 8.00 μ.μ.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΕΡΓΩΝ του ΚΩΣΤΑ
ΚΛΟΥΒΑΤΟΥ

ΕΚΘΕΣΗ για τα 100 ΧΡΟΝΙΑ

του ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ.

Ώρα 9.00 μ.μ.

Συναυλία "ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΑΣΜΟΙ". Παίζουν:

Χαλκιάς - Πετρολούκας, Μπαρμπέρης,

Πατερέλης κ.α.

ΤΡΙΤΗ 5/9/95, Ώρα 8.30 μ.μ.

Συναυλία με τους "JAZZ STEPS".

ΤΕΤΑΡΤΗ 6/9/95

Ώρα 8.30 μ.μ., ΡΕΣΙΤΑΛ ΚΛΑΣΣΙΚΗΣ

ΚΙΘΑΡΑΣ

του Ευάγγελου Λάμπρου.

Ώρα 9.15 μ.μ., ΡΕΣΙΤΑΛ ΠΙΑΝΟΥ

της Μαρίας Ζαμπέτα.

ΠΕΜΠΤΗ 7/9/95

Ώρα 8.30 μ.μ., ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΧΟΡΟΣ

Αναστασία Λύρα χορός, Ηλίας Παπαδόπουλος
πολίτικη λύρα, (duo).

Ώρα 10.00 μ.μ., Προβολή της Κινηματογραφικής

Ταινίας του Φ. Λανγκ "ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ".

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 8/9/95, Ώρα 8.30 μ.μ.

ΠΡΟΒΟΛΗ των ΤΑΙΝΙΩΝ

α) Νύχτα και Καταχνιά του Ρενέ 30'

β) Γκούνερνικα του Ρενέ 13'

Παίζει στο Πιάνο

ο ΓΙΑΝΝΗΣ (Μπαχ) ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ.

ΣΑΒΒΑΤΟ 9/9/95

Ο Εκθεσιακός χώρος παραμένει ανοικτός

ΚΥΡΙΑΚΗ 10/9/95, Ώρα 8.30 μ.μ.

ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΧΟΡΟΣ

Ομάδα "ΠΡΟΣΚΑΙΡΗ ΣΥΝΘΕΣΗ", της Ντορίνας

Καλεθριανού.

ΔΕΥΤΕΡΑ 11/9/95, Ώρα 8.30 μ.μ.

Συναυλία ΣΕΦΑΡΑΔΙΤΙΚΑ ΛΑΪΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

με τη Σαββίνα Γιαννάτου.

ΤΡΙΤΗ 12/9/95

Ώρα 8.30 μ.μ., ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΧΟΡΟΣ

Ομάδα "ΧΟΡΕΥΤΕΣ"

Ώρα 10.00 μ.μ., Προβολή της ταινίας ZAN NT' APK

(Ιωάννα της Λωραίνης) του Ντράγιερ 90'.

Βωβός Κινηματογράφος.

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/9/95, Ώρα 8.30 μ.μ.

Συναυλία με τον "ΨΑΡΑΝΤΩΝΗ"

ΠΕΜΠΤΗ 14/9/95, Ώρα 8.30 μ.μ.

ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΧΟΡΟΣ

Ομάδα "ΩΚΥΡΟΗ" της Βάσως Μπαρμπούση.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 15/9/95

Ώρα 10.00 μ.μ., Συναυλία ΡΟΚ Μουσικής με το
συγκρότημα "ΛΕΥΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ".

Ώρα 12.00 μ.μ., Διονυσιακά Δρώμενα.

"ΒΑΚΧΕΣ" του Ευριπίδη από την "Εξοδο Αιγαίου"

ΚΩΣΤΑΣ ΚΛΟΥΒΑΤΟΣ

*"Θεάμαι τον κόσμο με το φως του ήλιου
και αφονγκράζομαι τους παλμούς του με τ' αυτιά μου
πλαγιασμένα στη γης"*

Ο Κώστας Κλουβάτος γεννήθηκε στην Αθήνα. Στο εργαστήρι του Απάρτη ολοκλήρωσε τη γλυπτική του αρτιότητα. Οι καλλιτεχνικές του καταβολές ενυπάρχουν στην τέχνη της ανθοκομίας και ανθοδεσίας με τις οποίες απησχολείτο επαγγελματικά η οικογένειά του.

Στο καλλιτεχνικό προσκήνιο παρουσιάζεται επίσημα από το 1950. Από τότε, τον παρακολουθούμε σε μία πολύμορφη δραστηριότητα στο χώρο της εικαστικής έκφρασης. Υπήρξε από τα ιδρυτικά μέλη της "Ομάδας Τέχνης α".

Διαθέτοντας ολοκληρωμένες γνώσεις και πείρα στην τεχνική του μαρμάρου, της ορειχαλκοχύτευσης, της κεραμικής, του

ξύλου και άλλων υλικών, έχει να μας παρουσιάσει μία εκπληκτική δημιουργική δραστηριότητα στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Δραστηριότητα στη γλυπτική, τη ζωγραφική, τη μεταλλοπλαστική, τις γραφικές τέχνες και το θέατρο, με σκηνογραφικές και ενδυματολογικές επιτυχίες.

Εκθέτει από το 1950. Έχει συμμετάσχει στις Πανελλήνιες Εκθέσεις και στις πιο σημαντικές καλλιτεχνικές εκδηλώσεις στον τόπο μας. Συμμετέχει ως εκπρόσωπος των εικαστικών στις επίσημες εκδηλώσεις, σε εσωτερικό και εξωτερικό. Έχει εκθέσει στις Σκανδιναβικές χώρες, στο Μπουνένος Άνρες, στην Αλεξάνδρεια, στη Μόσχα, στο Σάο Πάολο της Βραζιλίας, στο Παρίσι, στη Γιουγκοσλαβία, στη Γερμανία, στην Ιταλία στην Αμερική και στο Λονδίνο.

Έχει τιμηθεί με το πρώτο χρυσό βραβείο Γλυπτικής στη Μόσχα και με βραβείο στη Μπιεννάλε της Αλεξάνδρειας.

Από τα γνωστότερα έργα του είναι:

Το μνημείο της Εργασίας, στη συνοικία του Βύρωνα στην Αθήνα (το μνημείο αυτό, κατά τη διάρκεια της εφτάχρονης τυραννίας, βάνδαλοι το κατέστρεψαν και το εξαφάνισαν μέσα σε μία νύχτα.

Το μνημείο της Παιδείας στη Χίο.

Το μνημείο, στο Κεφαλόβρυσο της Ηπείρου.

Ο ΚΩΣΤΑΣ ΚΛΟΥΒΑΤΟΣ εργαζόμενος στην Ελευσίνα σε ιδιωτικό χώρο με υλικά από κατεδαφίσεις, πεταμένα, που συγκεντρώθηκαν από επιχωματώσεις και χωματερές.

Το μνημείο του Ιωαννίδη στις Λιθύνες της Κρήτης.

Το μνημείο Φιλιάτων Ηπείρου.

Το μνημείο του Βύζα στα Μέγαρα.

Το μνημείο του Σπύρου Λούη στο Ολυμπιακό Στάδιο.

Άλλα έργα του, μεγάλης ή μικρής κλίμακας, βρίσκονται σε μουσεία, πλατείες, δημόσιους οργανισμούς, ιδιωτικές συλλογές και άλλους χώρους.

Από το 1965 και δώθε, τον γλύπτη Κώστα Κλουβάτο τον συναντούμε να προβληματίζεται με την ένταξη της πλαστικής λειτουργίας, μέσα στο χώρο της καθημερινής ζωής.

Φαίνεται πιά καθαρά, πως η στατική γλυπτική με τη μουσική της αδράνεια, έβαλε προβλήματα στον ανήσυχο κι ευρηματικό καλλιτέχνη και τον οδήγησε θετικά σε άλλες φόρμες. Φόρμες λειτουργικότερες κι εκφραστικότερες. Συνθετικές φόρμες, που εξυπηρετούν ανθρωπινότερες ανάγκες.

Έτσι βλέπουμε το γλύπτη να μεταλλάσσεται σιγά - σιγά αλλά σταθερά και με σαφήνεια, - λες από κάποια εσωτερική νομοτελική παρόρμηση - σε δημιουργό ογκοχωροχρωμοπλάστη.

Από το 1967 εργάζεται μόνιμα εκτός Αθηνών. Αναφέρεται στα επίσημα ιστορικά έντυπα τα σχετικά με τις σύγχρονες εικαστικές τέχνες.

4 - 15 Σεπτεμβρίου

Εκατό χρόνια πέρασαν από τότε που ο Αύγουστος και ο Λουί Λυμιέρ πρόβαλαν, για πρώτη φορά δημόσια, την κινηματογραφική παράσταση "Η έξοδος από τα εργοστάσια Λυμιέρ".

Στο Γκραν Καφέ του βουλευάρτου των Καπουαίνων, στο κέντρο του Παρισιού, το 1895 ο κινηματογράφος παρουσιάζεται στο κοινό, ο κινηματογράφος γεννιέται.

Αποκαλύπτεται στον άνθρωπο το όνειρο, "που είναι το αέρισμα του ασυνείδητου και το κέντρισμα κάθε δημιουργικής φαντασίας". Μέσα στην κινηματογραφική αίθουσα ο καθένας μπορεί να γίνει ό,τι δεν είναι. Το βασίλειο της χίμαιρας προσφέρει διαφυγή, εκτόνωση, προσφέρει αντικείμενο λατρείας και πρότυπο ταύτισης.

Έτσι απ' την εποχή της παράστασης "των κινουμένων εικόνων", περνάμε στην εποχή του ομιλούντος κινηματογράφου για να φτάσουμε σήμερα στη βιομηχανία του θεάματος, της τέχνης που ονομάστηκε λαϊκή.

Στην Ελλάδα η πρώτη παράσταση "κινουμένων εικόνων" έγινε το 1897, σε μία αίθουσα όπου είναι σήμερα η πλατεία Κολοκοτρώνη. Οι οργανωμένες κινηματογραφικές παραστάσεις αρχίζουν μετά το 1903. Πατέρας του Ελληνικού κινηματογράφου, παρ' όλο που οι πρώτοι που έφεραν μηχανήμα προβολής φαίνεται να ήταν οι αδελφοί Ψυχούλη, θεωρείται ο Ευάγγελος Μαυροδημάκης.

Γύρω στα 1910 κινηματογράφοι στην Αθήνα ήταν το "Πανόραμα" και η "Ροτόντα" - όπου ο σημερινός "Απόλλων" - και το κομψότατο θερινό "Πατέ" - όπου σήμερα το "Αττικόν". Η πραγματικά πρώτη ταινία ήταν η "Γκόλφω" το 1915, ενώ το 1929 το "Αττικόν" παρουσιάζει την πρώτη ομιλούσα ταινία στο κοινό.

Χρονολογικές αναφορές: 1. "Ιστορία του κινηματογράφου" του Αντώνη Μοσχοβάκη 2. "Ελληνικός Κινηματογράφος" του Φριξου Ηλιάδη.

Αφίσα: Ηλίας Παπαγιαννόπουλος

Η Έκθεση γίνεται σε συνεργασία με το παλαιοβιβλιοπωλείο "Το όχημα".

ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΑΣΜΟΙ

Ο Πέτρος Χαλκιάς γεννήθηκε στο Δελβινάκι - Επαρχία Πωγωνίου της Ηπείρου το 1934. Πρωτότοκος γιός του εξαίρετου κλαρινίστα Περιική Χαλκιά. Δάσκαλος του ο διάσημος κλαρινίστας της εποχής Φίλιππος Ρούντας.

Το 1948 η οικογένεια του Πέτρου Χαλκιά μετακομίζει στα Γιάννενα και δύο χρόνια αργότερα στην Αθήνα.

Το 1951 παντρεύεται τη Μαρία Χαλκιά το γένος Μπατζή (φημισμένη κι αυτή οικογένεια μουσικών στην Ήπειρο).

Συνεργάστηκε στο διάστημα 1955 - 60 με το διάσημο λαουτίστα Κώστα Καβάκο, πατέρα του Λεωνίδα Καβάκου και τον αείμνηστο Τάσο Χαλκιά.

Έτσι το Δεκέμβριο του 1960 ολοκληρωμένος πιά μουσικός, φεύγει για την Αμερική.

Οι δυο δίσκοι μεγάλης διάρκειας που θα ηχογραφήσει εκεί, θα σημειώσουν εξαιρετική επιτυχία και θα φέρουν νέες δελεαστικές προτάσεις εργασίας, οι οποίες θα τον κρατήσουν στη Νέα Υόρκη για πολλά χρόνια.

Το 1979 ο Πέτρος Χαλκιάς επιστρέφει οριστικά στην Ελλάδα. Με τον ερχομό του συγκροτεί την "Πωγωνία Κομπανία" και συνεργάζεται κατά καιρούς με όλους σχεδόν τους δημοφιλείς Ηπειρώτες τραγουδιστές.

Οι νέες ηχογραφήσεις παραδοσιακών Δημοτικών τραγουδιών, ανανεώνουν το ενδιαφέρον του κόσμου και δένουν 400 και πλέον συνθέσεις του (τραγουδία και οργανικά κομμάτια).

Το 1994 εμφανίζεται στο Μέγαρο Μουσικής με την κομπανία αφήνοντας τις καλύτερες εντυπώσεις.

Ο Πέτρος Χαλκιάς συνειδητοποιεί ύστερα μάλιστα από το θάνατο του μπάρμπα Τάσου Χαλκιά το βάρος της ευθύνης για τη διάσωση και διάδοση της παραδοσιακής δημοτικής μουσικής της Ηπείρου.

Απ' αυτό το βάρος θέλει ν' αλαφρώσει ο Πέτρος Χαλκιάς και χάρη αυτής της παράδοσης θα καταθέσει το έργο του.

ΤΑΚΗΣ ΜΠΑΡΜΠΕΡΗΣ - ΚΙΘΑΡΙΣΤΑΣ ΚΑΙ ΣΥΝΘΕΤΗΣ

1980 Ξεκινάει με Ροκ, αλλά γρήγορα τον κερδίζει η Τζαζ. Συνεργάζεται με σημαντικά ονόματα της Ελληνικής Τζαζ. Τάκης Φαραζής, Σπύρος Χατζηγιάννης, Γιώργος Τρανταλίδης κ.ά. Αργότερα συμμετέχει στους ISKRA, Νίκος Τουλιάτος, Γιώργος Φακανάς, Λεωνίδας Πλιάτσικας, Τάκης Φαραζής, David Lynch.

1986 Κυκλοφορεί ο πρώτος δίσκος των ISKRA "A New Day".

1988 Συμμετέχει στο μουσικό σχήμα MONTELO '63 - Πειραματικές φόρμες.

1990 Κυκλοφορεί ο πρώτος προσωπικός του δίσκος Something from July.

1993 Are you happy ? Δεύτερος δίσκος - με τζαζ κουνιέτο.

1995 Episodes - Σταθμός - Μουσικό ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ Trilok Gurtu - ντραμς, τάμπλα, κρουστά

Πέτρος Λούκας Χαλκιάς - κλαρίνο.

Ο ίδιος λέει: "...η μουσική για μένα είναι μία μοναδική γλώσσα που μιλάει κατευθείαν στην ψυχή. Έχει τη δύναμη να κάνει την ψυχή να αισθάνεται, να ηρεμεί, να αγωνιά, να ονειρεύεται, να πλάθει εικόνες, να ελπίζει, να πιστεύει, να αγαπάει, να λυτρώνεται...

Ο στόχος μου σαν συνθέτης και αυτοσχεδιαστής είναι να εκφράσω όσο μπορώ, όλη της αυτή τη δύναμη, αναμιγνύοντας όλα εκείνα τα στοιχεία και ιδιώματα, που μπορώ να βιώσω"...

ΠΑΙΖΟΥΝ:

ΠΕΤΡΟΣ ΛΟΥΚΑΣ ΧΑΛΚΙΑΣ: κλαρίνο
ΜΠΑΡΜΠΕΡΗΣ ΤΑΚΗΣ: κιθάρα
ΠΑΤΕΡΕΛΗΣ ΤΑΚΗΣ: σαξόφωνο
ΜΠΕΝΕΤΑΤΟΣ ΠΑΝΤΕΛΗΣ: πλήκτρα
ΒΑΣΣΑΛΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ: μπάσο
ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ ΚΩΣΤΑΣ: κρουστά

"JAZZ STEPS"

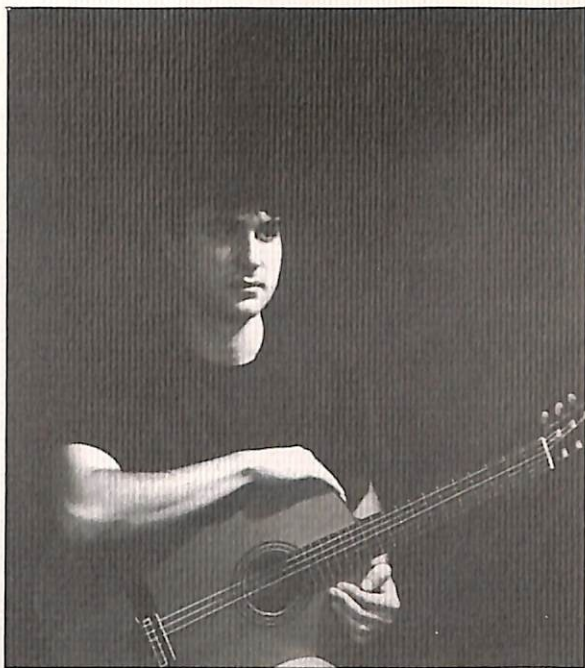
LUC ZALAY: Τρομπέτα, φωνητικά.
ΘΟΔΩΡΗΣ ΠΙΣΤΟΛΑΣ: Τενόρο σαξόφωνο, φλάουτο.
ΜΑΚΗΣ ΑΜΠΛΙΑΝΙΤΗΣ: Κιθάρα.
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΣΚΑΓΩΝΗΣ: Μπάσο.
ΖΑΚ ΣΑΜΟΥΗΛ: Τύμπανα.

Το κουαρτέτο "JAZZ STEPS" δημιουργήθηκε το φθινόπωρο του '93 από 4 Έλληνες μουσικούς: τον Θοδωρή Πιστόλα τενόρο σαξόφωνο, τον Μάκη Αμπλιανίτη κιθάρα, τον Δημήτρη Σκαρώνη μπάσο και τον Ζακ Σαμουήλ ντραμς με σκοπό τη μελέτη της Jazz και κυρίως εκείνης της κλασικής περιόδου. Το ρεπερτόριο του γκρουπ περιλαμβάνει συνθέσεις των John Coltrane, Duke Ellington, Thelonius Monk, Miles Davis, Sonny Rollins, καθώς και πολλά κομμάτια των σπουδαίων Αμερικανών τραγουδοποιών (J. Kern, C. Porter κ.α.) που περιελήφθησαν στον κύριο όγκο της Jazz δισκογραφίας με το γενικό τίτλο "JAZZ STANDARDS".

Το κουαρτέτο "JAZZ STEPS" την περίοδο αυτή συνεργάζεται στενά με το Γάλλο τρομπαιστή LUC ZALAY με τον οποίο και θα εμφανιστεί στις εκδηλώσεις των Αισχυλείων '95.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Γ. ΛΑΜΠΡΟΥ

Γεννήθηκε στην Αθήνα στις 24 Νοεμβρίου 1970. Σπούδασε στο "ΩΔΕΙΟ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ" κλασική κιθάρα και ανώτερα θεωρητικά με καθηγητή τον κ. Ιωάννη Αλεξάκη και πήρε το δίπλωμά του το 1995 με ΑΡΙΣΤΑ παμψηφεί.

ΜΑΡΙΑ ΖΑΜΠΕΤΑ

Γεννήθηκε στην Ελευσίνα το 1972 όπου και έζησε μέχρι το 1990.

Σε ηλικία έξι ετών ήρθε σε επαφή με τη μουσική και ιδιαίτερα με το πιάνο.

Σπούδασε στο Ωδείο "Φίλιππος Νάκας" στην τάξη της Μερόπης Κολλάρου καθώς επίσης μελέτησε πιάνο με το Reima Raias (μουσική δωματίου) και παρακολούθησε σεμινάριο πιάνου με το Leon Fleisher.

Το 1993 πήρε το πτυχίο και το 1995 το δίπλωμα σολίστ πιάνου με άριστα παμψηφεί.

Εκτός από τις σπουδές στη μουσική η Μαρία Ζαμπέτα είναι πτυχιούχος μαθηματικός του Πανεπιστημίου Αθηνών με ειδίκευση στον τομέα της διδακτικής και μεθοδολογίας των Μαθηματικών.

ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΧΟΡΟΣ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΛΥΡΑ

Η Αναστασία Λύρα έδωσε σόλο παραστάσεις σύγχρονου χορού από το 1986 σε πολλές πόλεις της Ελλάδας καθώς και στην Κύπρο, τη Γερμανία, τη Σοβιετική Ένωση, το Λονδίνο και το Παρίσι.

Συνεργάστηκε σε παραστάσεις ντούο με τους μουσικούς Ηλία Παπαδόπουλο, Peter Kowald, Vyacheslav Ganelin, Cecil Taylor. Το 1994 άρχισε να συνεργάζεται με άλλους χορευτές και χορογράφησε για την ομάδα "ΩΚΥΡΟΗ" της Βάσως Μπαρμπούση. Χορογράφησε επίσης δύο παραστάσεις ντούο, για τον εαυτό της και την Νατάσα Αβρά.

Από την άνοιξη του '95 εργάζεται για τη δημιουργία μιας χορευτικής ομάδας που θα έχει κεντρικό αντικείμενο τον αυτοσχεδιασμό.

Γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Καστοριά. Σπούδασε στην Κρατική Σχολή Ορχηστρικής Τέχνης και στη σχολή του Erick Hawkins στη Νέα Υόρκη.

Χορογραφία και αυτοσχεδιασμό σπούδασε με τον Robert Dunn και έχει δίπλωμα Masters στην Ιστορία του Χορού από το Πανεπιστήμιο της Νέας Υόρκης.

Η Αναστασία Λύρα θα παρουσιάσει μία παράσταση ειδικά προετοιμασμένη για τα "Αισχύλεια '95".

Ο Γιάννης Σπυρόπουλος γεννήθηκε το 1953 στην Αθήνα. Σπούδασε μουσική στο Εθνικό Ωδείο με την Αλεξάνδρα Παπάζογλου η οποία υπήρξε μαθήτριά του Α. Corteau στην Εκόλ - Νόρμαλ στο Παρίσι, και με τον Σ. Βασιλειάδη ανώτερα θεωρητικά.

Παράλληλα συμμετείχε στην Ελληνική δισκογραφία ενορχηστρώνοντας και παίζοντας πιάνο ζωντανά καθώς και πνευστά, αρχικά με το Δ. Σαββόπουλο στη Λαιστρυγόνα και με τη Μαρίζα Κωχ.

Παράλληλα πρωτόγραψε Μουσική για το Θέατρο Έρευνας του Δημ. Ποταμίτη και επιμελήθηκε τις μουσικές επιλογές σε Ραδιοφωνικές Θεατρικές πράξεις. Επίσης έκανε τη Μουσική διδασκαλία για τους "Ιππείς" του Αριστοφάνη στο Θέατρο Τέχνης σε μουσική του Μ. Θεοδωράκη.

Αργότερα πρωτοεμφανίζεται στην Ελληνική σκηνή της σύγχρονης και ηλεκτρονικής Μουσικής, συνεργαζόμενος με το Τρίτο Πρόγραμμα, παίζοντας έργα του στο ραδιόφωνο του Τρίτου αλλά και σε πολλά φεστιβάλ Τζαζ στη Θεσσαλονίκη και συνεργάζεται με πολλούς μουσικούς της ίδιας σκηνής.

Αργότερα κερδίζει μία μερική υποτροφία για τη Ρώμη, που παρακολουθεί ένα σεμινάριο σύγχρονης μουσικής για μικρά σύνολα.

Πολλά από τα έργα του εκείνης της περιόδου έχουν παιχτεί από τα μουσικά εργαστήρια του Τρίτου προγράμματος, του Μ. Γρηγορίου.

Μέχρι σήμερα έχει γράψει τραγούδια που κυκλοφόρησε η Εταιρεία "Λύρα", καθώς και μουσική για Ντοκυμανταίρ για λογαριασμό της Γερμανικής Τηλεόρασης G.D.F., και πολύ πρόσφατα μουσική για τον κινηματογράφο, συγκεκριμένα για το FILM του Αντώνη Κόκκινου "Τέλος Εποχής".

ΟΜΑΔΑ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΧΟΡΟΥ "ΠΡΟΣΚΑΙΡΗ ΣΥΝΘΕΣΗ"

Χορεύουν: Τζίνα Ζούρκα, Βίκυ Σπυροπούλου, Δώρα Δημοπούλου, Ρούλα Μαυρειοπούλου, Ντορίνα Καλεθριανού, και ο Αίμων Γαροφάλου.

1986: Ίδρυση της ομάδας σύγχρονου χορού από την χορεύτρια - χορογράφο Ντορίνα Καλεθριανού.

1987: Παραστάσεις σε καλοκαιρινά φεστιβάλ νεολαίας και στο πάρκο Ελευθερίας.

1988: Συμμετοχή στα Δρώμενα '88 - Θέατρο Πόρτα.

1989: Συμμετοχή στα Δρώμενα '89 - Θέατρο Κνωσσός.

Παραστάσεις στο θέατρο Κάβα σε συνεργασία με το μουσικό συγκρότημα "Χάνομαι γιατί ρεμβάζω".

Τιμητική διάκριση "Ραλλού Μάνου" - Α΄ διαγωνισμός νέων χορογράφων, με την χορογραφία "Στον επόμενο τόνο".

1990: Συμμετοχή στα Δρώμενα '90 - Αθηναϊκό Δημοτικό Θέατρο.

Παραστάσεις στο Θέατρο Κνωσσός και στο Γαλλικό Ινστιτούτο Αθηνών. Γ΄ βραβείο "Ραλλού Μάνου" Β΄ διαγωνισμός νέων χορογράφων με τη χορογραφία "Διέξοδος".

1991: Συμμετοχή στα Δρώμενα '91 - Αθηναϊκό Δημοτικό Θέατρο.

1992: Παραστάσεις στο Θέατρο του Κολλεγίου Αθηνών, στο Ανοιχτό Θέατρο και στο Θέατρο Κνωσσός.

Συμμετοχή στους νέους δημιουργούς, της γκαλερί "Ωρα".

1993: Παράσταση στο Θέατρο του Δήμου Άργους. Παραστάσεις στο Ανοιχτό Θέατρο - Απρίλιος.

1994: Παραστάσεις στο Θέατρο Εργοστάσιο - Μάιος.

ΣΕΦΑΡΑΔΙΤΙΚΑ ΛΑΪΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ "ΑΝΟΙΞΗ ΣΤΗ ΣΑΛΟΝΙΚΗ" ΣΑΒΒΙΝΑ ΓΙΑΝΝΑΤΟΥ

παίζουν οι μουσικοί:

ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ: ούτι, ταμπουρά

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΓΚΟΥΒΕΝΤΑΣ: βιολί

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΪΜΑΚΗΣ: νεί, φλάουτο με
ράμφος

ΚΩΣΤΑΣ ΒΟΜΒΟΛΟΣ: κανονάκι

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΑΓΓΟΥΡΙΔΑΚΗΣ: κρουστά

ΜΙΧΑΛΗΣ ΣΙΓΑΝΙΔΗΣ: κοντραμπάσο

Ενορχήστρωση: ΚΩΣΤΑΣ ΒΟΜΒΟΛΟΣ

ΣΕΦΑΡΑΔ - ΣΕΦΑΡΑΔΙΤΕΣ

Ο προφήτης της Παλαιάς Διαθήκης Αβδιού στο τέλος της σύντομης προφητείας του αναφέρει τη Γεωγραφική περιοχή "Σεφαράδ".

Με το κύλισμα των αιώνων η λέξη "Σεφαράδ" έφτασε να σημαίνει στα Εβραϊκά την Ισπανία. Και όταν στα 1492 οι χριστιανοί "Καθολικοί Βασιλείς" Φερδινάνδος και Ισαβέλα εξόρισαν από την Ισπανία (τη Σεφαράδ) τους Εβραίους, αυτοί φεύγοντας πήραν το όνομα της πατρίδας τους "Σεφαραδίμ" Εβραϊκά "Sefardies" Ισπανικά, Σεφαραδίτες.

ΣΕΦΑΡΑΔΙΤΙΚΑ ΛΑΪΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Οι κυνηγημένοι Εβραίοι κουβάλησαν στην εξορία τους μαζί με τη γλώσσα της μητριάς πατρίδας και τα τραγούδια τους.

Στα τραγούδια αυτά συνυπάρχουν ο Ευρωπαϊκός Μεσαίωνας, η Βυζαντινή και η Αραβοπερσική παράδοση στοιχεία από τη λαϊκή μουσική της Βαλκανικής και της ευρύτερης Μεσογείου.

Άλλοτε πρόκειται για πρωτότυπα κομμάτια που δέχτηκαν την καταλυτική επίδραση των εθνοτήτων που φιλοξένησαν τους Σεφαραδίτες και άλλοτε για δάνειες μελωδίες που ενσωματώθηκαν μετά από τροποποιήσεις στη Σεφαραδίτικη μουσική παράδοση.

Η γλώσσα των τραγουδιών αυτών δεν είναι άλλη από την Ισπανική του Β' ημίσεως του 15ου αιώνα εμπλουτισμένη με Εβραϊκά στοιχεία λογίας προελεύσεως και Τουρκικά, Ελληνικά και Σλαβικά στοιχεία.

Τα τραγούδια αυτά ζούσαν κι ακούγονταν θλιμμένα ή όλο κέφι στις φτωχογειτονιές της Πόλης, στην αγορά της ή στις πλούσιες βίλες της, μέχρι πριν το Β' παγκόσμιο πόλεμο.

Απόσπασμα από τα κείμενα των Ξ. Κογκόλη, Κ. Βόμβολου για την "Ανοιξη στη Σαλονίκη" (LYRA)

ΟΜΑΔΑ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΧΟΡΟΥ "ΧΟΡΕΥΤΕΣ"

Η Εταιρεία Ορχηστρικής Τέχνης "ΧΟΡΕΥΤΕΣ" (Ε.Ο.Τ.Χ.) ιδρύθηκε τον Ιούλιο του 1993 από τους Μαρία Ανθυμίδου, Αλίκη Καζούρη, Μιχάλη Ναλμπάντη, ύστερα από πολύχρονη συνεργασία, με στόχο να δίνει συνεχώς το "παρών" στην ελληνική χορευτική ζωή με ένα χορευτικό σχήμα που θα λειτουργεί σε μόνιμη βάση και θα απορροφά συνεχώς νέους χορευτές.

Για δύο συνεχή χρόνια, η ομάδα επιχορηγείται από το Υπουργείο Πολιτισμού.

ΠΑΡΑΓΩΓΕΣ

1. **Kiki's fall** σε χορογραφία του James Lepore.
Tango σε χορογραφία της Αλίκης Καζούρη.
Ελκυστές σε χορογραφία της Μαρίας Ανθυμίδου.
2. **Κίνηση στο χρόνο** σε χορογραφία της Αλίκης Καζούρη.
3. **Στο μεταίχμιο της κίνησης** σε χορογραφία της Μαρίας Ανθυμίδου.

ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ

- Αθηναϊκό Δημοτικό Θέατρο, (5 παραστάσεις - Οκτώβριος 1993).
- Θέατρο ΚΝΩΣΣΟΣ, (2 παραστάσεις - Δεκέμβριος 1993).
- Θέατρο ΚΗΠΟΣ (Θεσσαλονίκης), (2 παραστάσεις - Ιούλιος 1994).
- ΒΕΑΚΕΙΟ Θέατρο, (1 παράσταση - Ιούλιος 1994)
- Θέατρο Βράχων "Μελίνας Μερκούρη", (1 παράσταση - Ιούλιος 1994).
- Θέατρο Κολλεγίου Αθηνών, (1 παράσταση - Φεβρουάριος 1995).
- Θέατρο "Εργαστάσιο" Λίας Μελετοπούλου (5 παραστάσεις - Μάιος 1995).
- Θέατρο Δουκίσσης ΠΛΑΚΕΝΤΙΑΣ, (1 παράσταση - Αύγουστος 1995).

Ο ΨΑΡΑΝΤΩΝΗΣ ΚΑΙ Τ' ΑΝΩΓΕΙΑ ΤΟΥ

Το ελληνικό κέφι, η Ρωμαίικη λεβεντιά κι η ελευθερία γεννήθηκαν στ' Ανώγεια. Καρφωμένο το χωριό πάνω στα βράχια του Ψηλορείτη, φαντάζει περήφανο, αναρχικό. Περιφρονεί τελείως τους κοινωνικούς νόμους πούφτιαξαν οι άνθρωποι και βρίσκεται αγκαλιά με κάθε νόμο της φύσης... Οι Ανωγειανοί δεν δέχτηκαν ποτέ αφεντικό πάνω απ' το κεφάλι τους. Ούτε ξένους κατακτητές ούτε ντόπιους δικτάτορες. Δύο φορές έκαψαν το χωριό τους οι Τούρκοι και οι Γερμανοί το ισοπέδωσαν μιά και καλή. Μα εκείνος που είναι η ρίζα και ο καρπός, όχι μόνο των Ανωγείων μα ολόκληρης της Κρήτης είναι ο Ψαραντώνης.

Είχα χρόνια να τον συναντήσω. Τον είδα να κάθεται σ' ένα βιβλιοπωλείο. Σε λίγο βρισκόμασταν σε μιά κορυφή μακριά από το χωριό. Πίσσα σκοτάδι. Κανένα φως. Μονάχα το μισοφέγγαρο και τ' άστρα. Και η μουσική του και η φωνή του, κι η λύρα του... Οπτικοακουστική πανδαισία!... Άκουγα το τραγούδι και ήταν τότε σαν να μου χαϊδεύε τ' αυτί, τότε ένα ουρλιαχτό, ένας λυγμός να με τρομάζει.

Δε μιλάει πολύ. Η μορφή του, θεϊκή σαν του Δία είναι σαν τα βράχια της σπηλιάς στο Ιδαίον Άντρον ψηλά στον Ψηλορείτη... "εκεί πήγα χθες βράδυ..." μου λέει κι η έκφρασή του είναι σαν να πήγε στον Παράδεισο... Λένε πως η Κρήτη είναι κάτι ξεχωριστό από την Ελλάδα... Δεν είναι κάτι άλλο. Είναι η ρίζα της Ελλάδας που χάνουμε κάθε μέρα. Άνθρωποι σαν το Ψαραντώνη μας φέρνουν χρόνια πίσω και χρόνια μπροστά. Κι ας μην ξεχνάμε, ο Χατζιδάκης ήταν αυτός που τον ονόμασε με το δίπλωμα που του 'δωσε πρώτο Λυράρη της Ελλάδας.

ΟΜΑΔΑ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΧΩΡΟΥ
"ΩΚΥΡΟΗ"
ΒΑΣΩΣ ΜΠΑΡΜΠΟΥΣΗ

Η ΟΜΑΔΑ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΧΟΡΟΥ πρωτοπαρουσίασε δουλειά της το 1987 και από τότε έδωσε παραστάσεις σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Γιάννενα, Χίο, Πάτρα, Χανιά, Μύκονο, Βόλο και πήρε μέρος στον διεθνή Διαγωνισμό Σύγχρονου χορού στο Ισραήλ (1992).

Η ΒΑΣΩ ΜΠΑΡΜΠΟΥΣΗ είναι απόφοιτος της Γυμναστικής Ακαδημίας και της σχολής Χορού της Ραλλούς Μάνου. Χόρεψε στο "Ελληνικό Χορόδραμα". Συνέχισε τις σπουδές της στη Νέα Υόρκη. Παρακολούθησε μαθήματα σύγχρονου χορού στη σχολή της Martha Graham και του Erick Hawkins. Σπούδασε χορογραφία και αυτοσχεδιασμό με τον Robert Ellis Dunn. Στο Columbia University πήρε το Master of Arts (Dance and Physical Education). Δίδαξε σύγχρονο χορό στην Ανώτερη Επαγγελματική Σχολή Χορού της Δέσποινας Γρηγοριάδου και από τον Οκτώβριο του '90 διδάσκει μαθήματα χορού στο Πανεπιστήμιο της Θεσσαλίας. Παρουσιάζει δουλειά της από το 1984.

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Βάσω Μπαρμπούση

ΧΟΡΕΥΟΥΝ: Νατάσα Αβρά

Αλίκη Γούσα

Γιάννα Μπινάρη

Η Ομάδα Σύγχρονου Χορού έδωσε παραστάσεις από το '87 με το "Coming together - Attica 1972" σε μουσική Frederic Rzewski και την "Ανάδυση" σε μουσική Pauline Oliveros... Το σώμα αυτό καθαυτό της κάθε χορεύτριας συμμετείχε σε αυτή τη συνεχή ροή μέσω μίας ομογενούς διανομής ενέργειας... Η επανάληψη της κίνησης δεν εκτελείται τυπικά· έχει διαπεράσει τις αισθήσεις τους ώστε να λειτουργούν με άνεση ανάμεσα στον αυτοσχεδιασμό και την προγραμματισμένη κίνηση...

Είδαμε επιτέλους μιά νέα ομάδα χορού, ομάδα με την έννοια της αφομοίωσης από όλες τις χορεύτριες μίας ενιαίας τεχνικής, με την έννοια της ομοιογένειας του στιλ όπως συνηθίζεται να λέγεται...

Κ. ΒΟΥΝΕΛΑΚΗ (περιοδικό Χορός, τεύχος 5, '88)

...Οι "συνομιλίες" τους σαν πινελιές μικρές, κοφτές, πουαντιλιστικές.

σκηνικά - κοστούμια - Αρτεμής Αλκαλάη

Γ. ΜΑΡΚΑΝΤΩΝΑΚΗΣ (Χανιώτικα Νέα, Αύγουστος '90)

ΛΕΥΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

ΘΟΔΩΡΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: φωνή
ΔΙΟΓΕΝΗΣ ΧΑΤΖΗΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ: μπάσο
ΣΩΤΗΡΗΣ ΚΑΣΤΑΝΗΣ: κιθάρα
ΓΙΑΝΝΗΣ ΒΕΝΕΡΔΗΣ: ντραμς

Το συγκρότημα δημιουργήθηκε το 1984 στην Αθήνα. Ο πρώτος δίσκος "ΜΥΣΤΙΚΟΙ ΚΗΠΟΙ" (Απρίλιος 1986, EMI) τους κάνει αμέσως γνωστούς και αγαπητούς στο κοινό. Τον Οκτώβριο του 1987 δίνουν στην Βαρκελώνη της Ισπανίας δύο συναυλίες στα πλαίσια της Bienale και παίρνουν μέρος σε συλλογή αναξάρτητου Ροκ απ' όλη την Ευρώπη με το κομμάτι "Η ΒΡΟΧΗ ΠΕΦΤΕΙ ΔΥΝΑΤΑ".

Με τον δεύτερο δίσκο τους "ΗΧΩ ΤΟΥ ΠΟΘΟΥ" (Αύγουστος 1988, EMI) δίνουν στην Αθήνα (ΡΟΔΟΝ, MAD) και στην υπόλοιπη Ελλάδα. Το video clip του τραγουδιού "ΚΥΤΤΑΖΟΝΤΑΣ ΠΙΣΩ" από αυτό το δίσκο προβάλλεται στο MTV και η "ΛΕΥΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ" είναι το πρώτο σχήμα Ελληνικής μουσικής γενικότερα που εμφανίζεται στο MTV.

Στο διάστημα 1991 μέχρι 1993 δίνουν στη Γερμανία και ηχογραφούν εκεί τον τρίτο τους δίσκο "ΛΕΥΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ" (Μάρτιος 1993, WARNER).

Τα video clips των τραγουδιών "ΘΑ ΕΙΜΑΙ ΕΚΕΙ" (σκην. Νίκος Νικολαΐδης, Αθήνα) και "ΤΡΟΧΟΣ ΤΩΝ ΟΝΕΙΡΩΝ" (σκην. Paul Leyton, Βερολίνο) παίζονται στην Ελληνική TV και το group δίνει πολλές συναυλίες στην Ελλάδα για την προώθηση του 3ου Lp.

Αποκορύφωμα η συναυλία τους το καλοκαίρι του 1993, στο γήπεδο του Πανιωνίου με τους METALLICA και CULT μπροστά σε 17000 κόσμο.

Ο δίσκος "ΜΥΣΤΙΚΟΙ ΚΗΠΟΙ" επανακυκλοφορεί με πρόσθετο LIVE και ακυκλοφόρητο υλικό (Απρίλιος 1994, WARNER). Τον Οκτώβριο του ίδιου χρόνου βρίσκονται για συναυλίες στην Ρουμανία και το καλοκαίρι περιοδεύουν στην Ελλάδα.

Αυτό τον καιρό ετοιμάζονται για την ηχογράφιση του τέταρτου δίσκου τους του οποίου η κυκλοφορία έχει προγραμματιστεί για το χειμώνα 1995 - 1996.

ΕΥΡΙΠΙΔΗ

ΒΑΚΧΕΣ

Μετάφραση - Σκηνοθεσία:	ΝΙΚΟΣ ΠΑΡΟΙΚΟΣ
Κοστούμια - Μάσκες:	ANNA ΠΕΡΝΤΡΩ
Μουσική:	ΣΑΡΑΝΤΟΣ ΣΤΕΝΟΣ
Χορογραφίες:	ΜΑΡΙΑ ΓΚΟΥΤΗ
Ογκοπλαστικά στοιχεία:	ΚΩΣΤΑΣ ΚΛΟΥΒΑΤΟΣ
Βοηθός σκηνοθέτη:	ΘΩΜΑΣ ΤΣΟΥΤΣΟΣ

ΔΙΑΝΟΜΗ

Διόνυσος:	ΙΩΣΗΦ ΛΙΖΑΡΔΗΣ
Ιέρειες:	ΕΛΕΝΗ ΖΑΜΑΡΙΑ ΔΗΜΗΤΡΑ ΧΡΗΣΤΟΔΟΥΛΑΚΟΥ ΗΛΕΚΤΡΑ ΠΑΡΟΙΚΟΥ
Τειρεσίας:	ΓΙΑΝΝΗΣ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ
Κάδμος:	ΚΩΣΤΑΣ ΚΟΣΜΟΠΟΥΛΟΣ
Πενθέας:	ΘΩΜΑΣ ΚΙΝΔΥΝΗΣ
Θεράπων:	ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΜΠΙΝΗΣ
Αγγελιαφόροι:	ΓΙΑΝΝΗΣ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΜΠΙΝΗΣ
Αγούνη:	MARINA ΓΑΖΕΤΤΑ

Χορός

ΧΡΥΣΑ ΚΟΥΛΟΥΦΑΚΟΥ, ΠΑΝΔΩΡΑ ΣΕΡΓΗ, ΜΑΤΑ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΥ,
ΕΛΕΝΗ ΠΑΣΣΑ, ΒΛΑΣΙΑ ΒΕΡΒΕΡΗ, ΜΑΡΙΑ ΑΝΤΟΥΛΙΝΑΚΗ,
ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΛΙΟΝΤΑΚΗ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΝΤΕΛΙΘΕΟΥ,
ΕΥΑ ΜΑΪΣΤΡΕΛΗ, ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΓΚΟΥΛΙΕΛΜΙΝΟ, ΠΟΠΗ ΤΣΙΡΑΚΙΔΟΥ,
ΜΑΡΙΑ ΣΥΡΟΥ, ΕΛΕΝΗ ΣΠΥΡΟΥ, ANNA ΓΙΑΝΝΑΚΗ,
ΓΕΩΡΓΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, ANNA ΚΑΛΑΜΠΟΚΗ, ΤΕΡΕΖΑ ΓΡΙΜΑΝΗ

Μουσικοί

ΓΙΑΝΝΑ ΣΤΕΝΟΥ, ΒΙΟΛΕΤΑ ΣΤΕΝΟΥ,
ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΗΣ

Περιγραφή θεάματος

- Υποδοχή θεατών
- Κάθοδος διονυσιακού θιάσου
- Θεατρικά δρώμενα με τις Βάκχες (συμμετέχουν οι γυναίκες θεατές)
- Άφιξη Πενθέα - αποκατάσταση της "τάξης"
- Οι θεατές οδηγούνται στο κοίλο του θεάτρου
- Η αναπαράσταση του δράματος αρχίζει...

Η τραγωδία "Βάκχες" είναι ένα από τα πιο πολυσυζητημένα κείμενα της αρχαίας δραματικής ποίησης και αποτελεί πάντα μία πρόκληση καλλιτεχνικής αναζήτησης και προβληματισμού. Το κείμενο των Βάκχων είναι επίσης, το ευαγγέλιο της διονυσιακής θρησκείας. Και η τελευταία είναι η αστείρευτη πηγή που τροφοδοτεί τις μεταγενέστερες θρησκευτικές αντιλήψεις και την ευρύτερη λαϊκή παράδοση. Έτσι, ένα ανέβασμα των Βάκχων δεν είναι δυνατόν να μη λάβει υπόψη αυτά τα δεδομένα. Εμείς ύστερα από έρευνα και προβληματισμό 5 χρόνων, οδηγηθήκαμε στο συγκεκριμένο ανέβασμα. Με βασικό οδηγό το κείμενο του Ευριπίδη αξιοποιήσαμε τα στοιχεία της λαϊκής παράδοσης που με τη μορφή δρώμενων επιβιώνουν μέχρι σήμερα.

Τις "Βάκχες" πρωτοπαρουσιάσαμε σε ολόημερη παράσταση στις πλαγιές του Κιθαιρώνα, θέλοντας μ' αυτό τον τρόπο να υπογραμμίσουμε το στίγμα της πορείας του θεατρικού μας προβληματισμού. Ήταν μία συνέχεια της θεατρικής αναζήτησης που κάνει η ΕΞΟΔΟΣ στο χώρο της ερμηνείας του αρχαίου δράματος. Μία προσπάθεια σύζευξης των αρχέτυπων μορφών της ελληνικής τραγωδίας με τα φυσικά στοιχεία και τα λαϊκά δρώμενα.

Η φύση λειτουργεί σαν καταλυτικός παράγοντας που σε συνδυασμό με τον τραγικό λόγο δημιουργεί μία λυτρωτική δύναμη ανάταξης και περισυλλογής της καταπιεσμένης σκέψης του σύγχρονου θεατή.

Η παρουσίαση των "Βάκχων" στην Ελευσίνα παίρνει τη μορφή μίας ολονύχτιας μυσταγωγίας και εναρμονίζεται με την παράδοση της ιερής πόλης των ελευσινίων μυστηρίων. Εξ άλλου το έργο αναφέρεται στα πάθη ενός κατ' εξοχήν μυστηριακού θεού, του Διονύσου.

Έτσι μέσα στη μέθη μιάς διονυσιακής γιορτής - παράστασης, ο θεατής έχει την ευκαιρία να "μεθέξει" στα δρώμενα και να βιώσει την ιερή μανία των Βακχών και το δέος που δημιουργεί η τραγικότητα του έργου. Είναι βέβαιο ότι στο τέλος αυτής της ολονύχτιας θεατρικής μυσταγωγίας, ο θεατής θα υποστεί τη μυστηριακή και λυτρωτική διαδικασία της "κάθαρσης".

Η γρήμα κοινωνοφύλαξη φορεσιά της χήρας γυναίκας. Τα πάντα ακολουθούν τους ενδημιολογικούς κανόνες, χωρίς καμιά προποβολία που τότε απαγορευόταν αυστηρά. Η εικονιζόμενη είναι η "Ανιό του Μιαρή". Έτσι την γνωρίζει η Ελεονώρα, με το πατρικό της επώνυμο. Λέγεται Άννα Μιχ. Πατακονοπαντινού, χήρεψε αλλά στάθηκε περισσότερο από πατέρα και απογατέστησε οκτώ παιδιά που τα δυο τα βρήκε από τον άνδρα της που είχε χηρέψει.
Βαγγέλης Π. Λιάπης (φωτ. Αρχείου του)

ΣΑΒΒΑΤΟ 23/9/95 ΩΡΑ 8.30 μ.μ.

ΠΛΑΤΕΙΑ ΗΡΩΩΝ

ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΙΩΝ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ "ΤΑΞΙΑΡΧΗΣ ο ΠΑΕΡΜΙΩΤΗΣ"

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ ΘΡΙΑΣΙΟΥ ΠΕΔΙΟΥ

ΘΕΣΣΑΛΙΚΗ ΕΝΩΣΗ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ

ΚΕΡΚΥΡΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΡΗΤΩΝ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΩΝ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΔΗΜΟΥ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ

(σε αρβανίτικο πρόγραμμα)

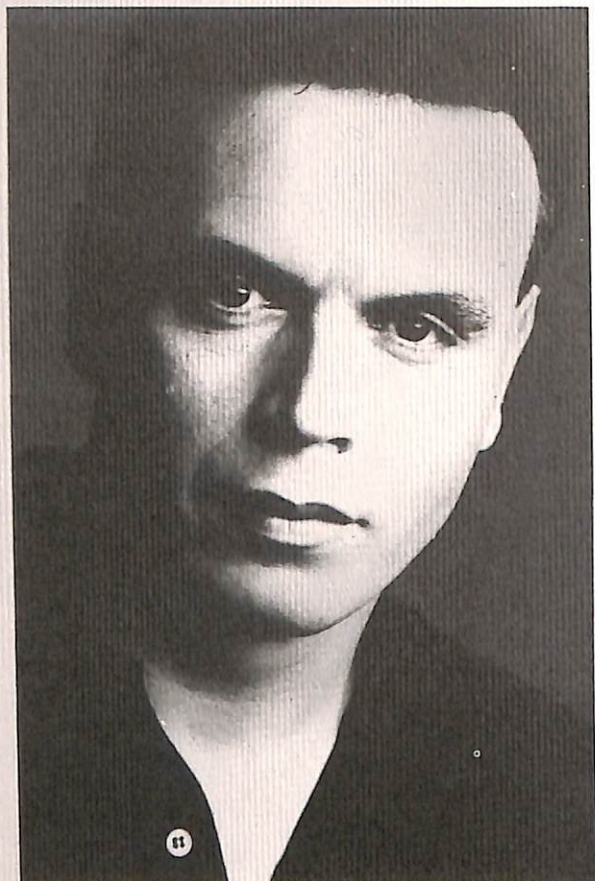
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΟΝΤΙΩΝ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ "ΝΕΑ ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΑ"

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΡΩΜΑΝΙΩΤΩΝ ΛΑΚΚΑΣ ΣΟΥΛΙΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΧΙΑΚΗ ΕΝΩΣΗ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ "ΑΓΙΑ ΜΑΡΚΕΛΛΑ"

ΣΑΒΒΑΤΟ 30/9/95 ΩΡΑ 8.30 μ.μ.
ΠΑΡΑΛΙΑ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ

ΣΥΝΑΥΛΙΑ
ΜΑΝΩΛΗ ΛΙΔΑΚΗ

ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΝ:

- Αραπίδης: κιθάρα
Ζευγώλης: βιολί
Ιωαννίδης: μπουζούκι
Μπενετάτος: πιάνο - πλήκτρα
Ντούτσουλης: μπάσο
Παναγιωτόπουλος: ντραμς
Παπαδόπουλος: μπουζούκι
Σακελλαράκης: πνευστά
Μουσικός: κρουστά
α' γυναικεία φωνή:
β' γυναικεία φωνή:

Επιμέλει Σκηνικών: Γ. Ασημακόπουλος

Γεννημένος στο Ρέθυμνο από οικογένεια μουσικών με παράδοση, ο Μανώλης Λιδάκης ξεκίνησε τη μουσική του πορεία στα οχτώ του χρόνια, με την κλασική ορχήστρα του Ωδείου Ηρακλείου, όπου σπούδασε θεωρία της μουσικής, κιθάρα και πνευστά. Στην Αθήνα έρχεται λίγα χρόνια μετά και παραινιόμενος από φίλους παίρνει μέρος στην εκπομπή "Να η ευκαιρία" που διακρίνεται και συνεργάζεται με τον Γ. Κασαρό.

Το 1984 συμμετέχει στο δίσκο "Μίλα μου απλά" των Τ. Μπουγά και Α. Ανδρική και λίγο αργότερα στο δίσκο των Α. Βαρδή και Α. Ανδρική με τον τίτλο "Κουράστηκα" ανακαλύπτουμε μία φωνή νέα, στιβαρή που βαδίζει στο δρόμο των μεγάλων ερμηνευτών του Λαϊκού Τραγουδιού.

Σημαντικές του συνεργασίες είναι: "Ρεπορτάζ" του Γ. Μαρκόπουλου και "Πρώτο βράδυ στην Αθήνα" των Ν. Ξυδάκη και Μ. Ρασούλη. Σταθμός θεωρείται ο δίσκος "Ούτε που ρώτησα" που κυκλοφόρησε τον Ιούνιο του 1990. Την ίδια χρονιά συνεργάζεται με την Δήμητρα Γαλάνη σε ένα θαυμάσιο μουσικό συνδυασμό δίνοντας επιλεγμένες συναυλίες. Τον Μάιο του 1992 κυκλοφορεί ο δίσκος "Καράβι απόψε το φιλί". Σ' αυτόν το δίσκο ο Μανώλης Λιδάκης δίνει ξεκάθαρα το ερμηνευτικό του στίγμα με ένα τρόπο ανεπανάληπτο σε τραγούδια των Τσιτσάνη, Μπαγιαντέρα, Μπίνη, Χριστοδούλου, Γ. Γκρούς, και Ε. Παπαϊωάννου.

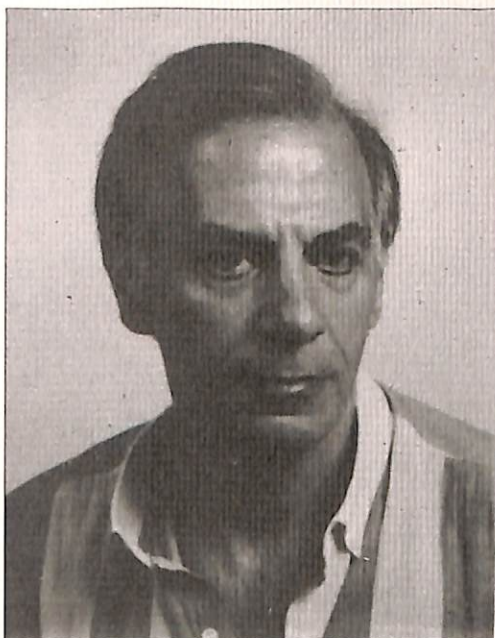
Με βασικότερο εφόδιο τη φωνή αλλά και με την υψηλή αισθητική του ο Μανώλης Λιδάκης είναι φυσικό να συνεργάζεται με κορυφαίους δημιουργούς (τον Μάιο του 1993 Χρήστος Νικολόπουλος "Εημέρωμα 1ης Ιανουαρίου 2000 μ.Χ.").

Το Μάιο 1994 συμμετέχει στο δίσκο του Σπύρου Ιωαννίδη "Ο Παράξενος Ερωμένος" μαζί με τους Μιχάλη Δημητριάδη, Σοφία Βόσσου, Αρλέτα και το Νοέμβριο του ίδιου χρόνου τραγουδάει στο soundtrack "Κουαρτέτο σε τέσσερις κινήσεις του Preisner σε ποίηση Κωστή Παλαμά. Σε μία από τις πιο δημιουργικές περιόδους της ζωής του ο Μανώλης Λιδάκης, φιλοδοξεί να δώσει ένα ειδικό χαράκι όσο αφορά το ρεπερτόριο και τη λειτουργία των εμφανίσεών του. Η κυκλοφορία του νέου του προσωπικού δίσκου "4 Κύκλοι Τραγουδιών με τον Μανώλη Λιδάκη" προγραμματίζεται προς το τέλος Μαΐου 1995.

Ο Μανώλης Λιδάκης, ένας καλλιτέχνης σεμνός με διαρκή ευαισθησία, χωρίς μεγαλόπνοες εξαγγελίες αλλά με προσεκτικά βήματα και ρεαλισμό, έχει καταφέρει να κατακτήσει ένα μεγάλο κοινό και την εκτίμηση των ανθρώπων που αγαπούν το Ελληνικό τραγούδι.

ΕΚΘΕΣΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΪΖΑΚΗΣ

Γεννημένος στην Αίγυπτο σπούδασα αρχιτεκτονικό σχέδιο και παράλληλα ζωγραφική με καθηγητή τον Έλληνα ζωγράφο Αυλωνίτη.

Έχω λάβει μέρος σε ομαδικές εκθέσεις που οργάνωσε η εκεί Ελληνική παροιμία και έχω τιμηθεί δυο φορές με το πρώτο βραβείο σε δυο από αυτές τις εκθέσεις.

Στην Ελλάδα εγκαταστάθηκα το 1967 όπου παράλληλα με το επάγγελμα του σχεδιαστή ασχολήθηκα με τη ζωγραφική.

Έλαβα μέρος σε πολλές ομαδικές εκθέσεις και το 1979 στην Πανελλήνια Έκθεση θαλασσογραφίας στον Πειραιά, καθώς επίσης κατά σειρά το 1980 και το 1981.

Επίσης τον Οκτώβριο του 1979 έκανα την πρώτη μου ατομική έκθεση στην γκαλερί "Στοά Τέχνης 13".

Ακολουθούν συμμετοχές με έργα μου στην Πνευματική Στέγη Περιστερίου και σε πολλές ομαδικές εκθέσεις.

Εκθεσιακός Χώρος Πνευματικού Πολιτιστικού Κέντρου Δήμου Ελευσίνας
από 18 έως 29 Σεπτεμβρίου 1995.

Ο Αριστείδης Σακελλαρίου πήρε μέρος στους Βαλκανικούς Αγώνες του Ζάγκρεπ το 1934 και πήρε το Χρυσό μετάλλιο στο δρόμο 100 μετ. Η Κοινότητα της Ελευσίνας τίμησε τον αθλητή με δώρο 2000 δραχμές.
(από το αρχείο Βαγγέλη Λιάπη)

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΑΘΛΗΤΙΚΩΝ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

1. ΤΟΥΡΝΟΥΑ TENNIS JUNIORS

Υπεύθυνος Οργάνωσης: Α.Ο. ΑΙΣΧΥΛΟΣ
Γήπεδα Ελαιουργικής (Ιερά Οδός και Μουρτζή)
από 21 - 29 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1995

2. ΤΟΥΡΝΟΥΑ ΜΠΑΣΚΕΤ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Υπεύθυνος Οργάνωσης: Α.Ο. ΔΗΜΗΤΡΑ
Κλειστό Γυμναστήριο Εθνικού Σταδίου
από 8 - 16 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1995

3. ΤΟΥΡΝΟΥΑ ΠΑΛΑΙΜΑΧΩΝ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΣΤΩΝ

Υπεύθυνος Οργάνωσης: Π.Α.Ο. ΗΡΑΚΛΗΣ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ
Εθνικό Στάδιο Ελευσίνας
11 - 13 - 18 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1995

4. ΒΟΛΛΕΪ ΑΝΔΡΩΝ - ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Υπεύθυνος Οργάνωσης: Α.Ο. ΚΕΛΕΟΣ
Κλειστό Γυμναστήριο Β' Γυμνασίου
από 25 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ έως 4 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1995

5. ΤΟΥΡΝΟΥΑ ΜΠΑΣΚΕΤ ΑΝΔΡΩΝ

Υπεύθυνος Οργάνωσης: ΠΑΝΕΛΕΥΣΙΝΙΑΚΟΣ Α.Ο.
Κλειστό Γυμναστήριο Εθνικού Σταδίου
από 4 - 9 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1995

6. ΤΟΥΡΝΟΥΑ ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΩΝ ΟΜΑΔΩΝ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΥ (14 - 18 ετών)

Υπεύθυνος Οργάνωσης: ΠΑΝΕΛΕΥΣΙΝΙΑΚΟΣ Α.Ο.
Εθνικό Στάδιο Ελευσίνας
από 2 - 6 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1995

7. ΑΓΩΝΕΣ ΣΤΙΒΟΥ

Υπεύθυνος Οργάνωσης: ΠΑΝΕΛΕΥΣΙΝΙΑΚΟΣ Α.Ο.
Εθνικό Στάδιο Ελευσίνας
στις 30 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1995

8. ΑΓΩΝΕΣ ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΟΥ ΟΠΛΟΥ "ΣΚΗΤ"

Υπεύθυνος Οργάνωσης: ΣΚΟΠΕΥΤΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ
Σκοπευτήριο "ΧΑΝΙ ΚΑΜΠΟΛΗ"
στις 9 και 10 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1995

9. ΑΓΩΝΕΣ ΤΟΞΟΒΟΛΙΑΣ

Υπεύθυνος Οργάνωσης: ΣΚΟΠΕΥΤΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ
Γήπεδο Πανελευσινιακού
στις 3 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1995

10. ΑΓΩΝΕΣ ΑΕΡΟΒΟΛΩΝ ΟΠΛΩΝ

Υπεύθυνος Οργάνωσης: ΣΚΟΠΕΥΤΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ
Σκοπευτήριο Ελαιουργικής
στις 23 και 24 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1995

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ ΠΑΛΙΟΥ ΕΛΑΙΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΝΤΕΚΩ

Η Ελευθερία Ντεκώ πτυχιούχος της Αγγλικής Φιλολογίας (Πανεπ. Αθηνών) και διπλωματούχος καθηγήτρια χορού (Επαγ. Σχολή Δ. Γρηγοριάδου) έκανε μεταπτυχιακές σπουδές Master στο χορό στο Πανεπιστήμιο της Νέας Υόρκης (New York University). Υπότροφος του Ελληνοαμερικανικού Εμπορικού Ταμειυτηρίου (Hellenic American Chamber of Commerce) αποφοίτησε από το NYU τον Ιανουάριο του 1991 αφού ειδικεύτηκε στη Χορογραφία, την Ιδεοκίνηση, τη Χοροθεραπεία, τη Σωματοανάλυση του Laban και Lighting design - Dance Production.

Οι σπουδές της στην Αμερική (1987-1991) εκτός από το Master στο NYU περιλαμβάνουν επίσης:

- Εκπαίδευση στην Τεχνική Pilates στο N. Y. Institute of Movement Science όπου φοίτησε με υποτροφία του Ινστιτούτου 1 χρόνο (1990 - 1991).
- Χοροθεραπεία στο Dance Therapy Institute of Princeton στο New Jersey (1990 - 1991).
- Σπουδές για σχεδιασμό φωτισμών (lighting designing) στο Alvin Nikolais Lab. (1988 - 1989) προχωρημένο τμήμα.

Παρακολούθησε σεμινάρια Τεχνικής Alexander, Αυτοσχεδιασμού, Ideokinesis και Τεχνικής Body - Mind Centering με τους C. Reynolds, Sara Pearson, Andre Bernard, Irene Dowd, Nancy Topf και R. Sprandlin αντίστοιχα.

Το 1989 - 90 δίδαξε Dance Production στο Dance Department του Πανεπιστημίου της Νέας Υόρκης (NYU) και Σύγχρονο Χορό ως έκτακτη καθηγήτρια. Εργάστηκε ως δασκάλα χορού και δημιουργικής κίνησης για παιδιά όλων των ηλικιών και εφήβων στην Ελλάδα (1983 - 87 ΝΕΛΕ) και στην Ν. Υόρκη (1988 - 90 St. Nikolas Ελληνοαμερικανικό σχολείο, Δημόσιο Σχολείο PS 164,

Acces Intl). Στην Ελλάδα έχει επίσης διδάξει Αγγλικά σαν δεύτερη γλώσσα μέσω δημιουργικής κίνησης και χορού (thesis Πανεπιστήμιο Αθηνών). Το 1991, όταν επέστρεψε στην Ελλάδα δίδαξε χορογραφία και αυτοσχεδιασμό στη σχολή "Ραλλού Μάνου" για ένα χρόνο και χοροθεραπεία - δημιουργική κίνηση στην AEROTERRA.

Από το 1994 συντονίζει το διετές εκπαιδευτικό πρόγραμμα χοροθεραπείας και διδάσκει σωματοανάλυση του Laban (LMA).

Στη Ν. Υόρκη εργάστηκε ως σχεδιάστρια φωτισμών σε διάφορα θέατρα της πόλης: ως μόνιμη στο Mulberry str. theater, στο NYU και ως διευθύντρια σκηνης και φωτίστρια στους CHEN & Dancers Dance Co., Myonk Ok Kim, Blue Mercury, κ.α.

Έχει επίσης συνεργαστεί με το Διεθνές Ινστιτούτο Duncan και το Chang Mu Arts Center στη Σεούλ.

Χορέψε και χορογράφησε σε διάφορες χορευτικές ομάδες για παραστάσεις και φεστιβάλ (Linda Nutter, WSRDC, Dance Theater Consort, κ.ά.)

Η χορευτική της καριέρα στην Ελλάδα (1982 - 87) περιλαμβάνει παραστάσεις με την Εθνική Λυρική Σκηνή, το Χοροθέατρο Ναυσικά, την ομάδα Σύγχρονου Χορού της Βάσως Μπαρμπούση κ.ά.

Από το καλοκαίρι του '91 ζει και εργάζεται στην Ελλάδα, διδάσκοντας η ίδια και οργανώνοντας σεμινάρια Χοροθεραπείας, τεχνικών Body - Mind, Σύγχρονου Χορού και Αυτοσχεδιασμού.

Τον Ιούνιο του '91 δημιούργησε το Κέντρο Τεχνών και Δημιουργικής Έκφρασης με σκοπό τη διάδοση του Χορού και των Τεχνών σαν θεραπευτικό μέσο και την προώθηση κάθε μορφής πρωτοποριακής έκφρασης.

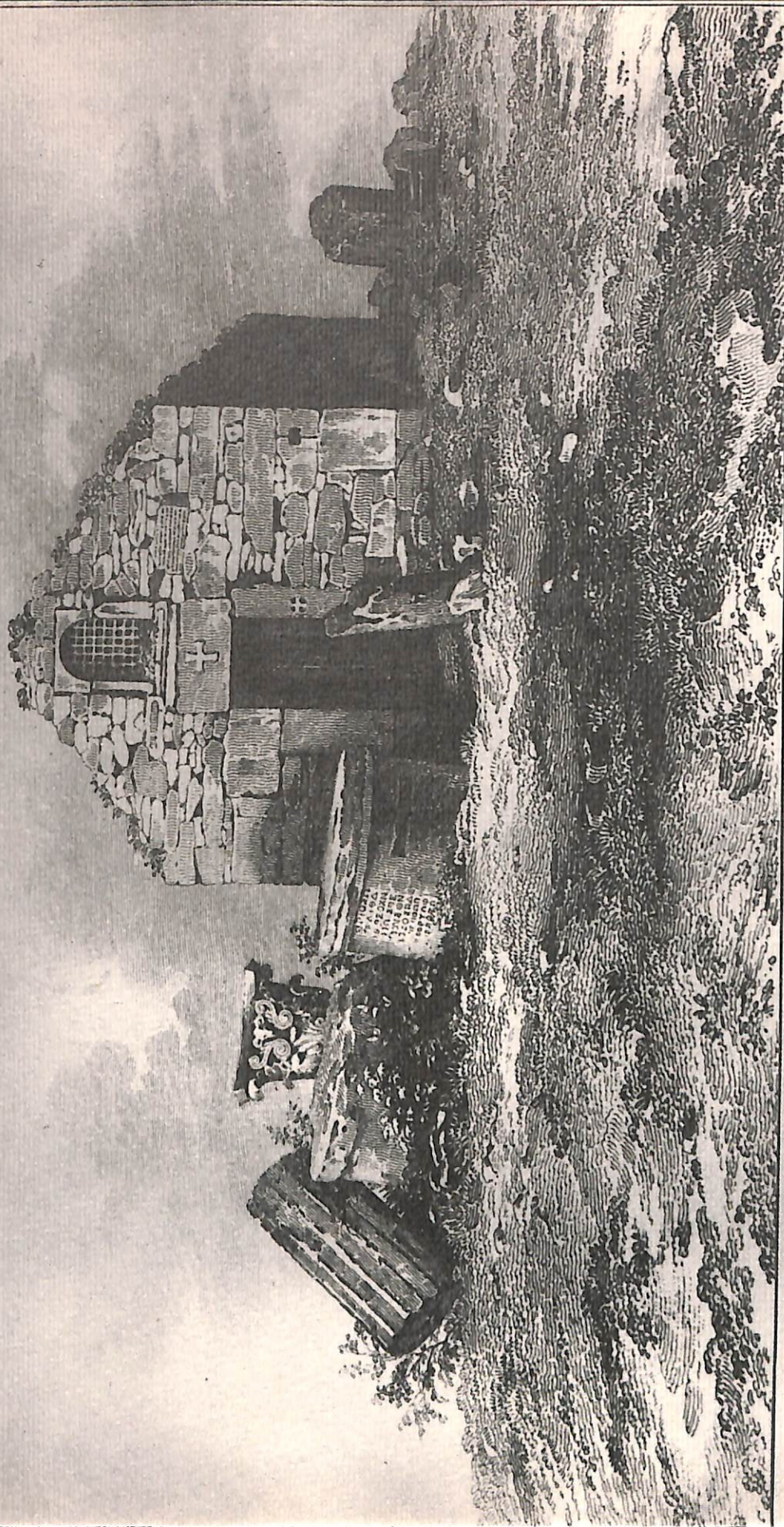
Είναι μέλος της Συντακτικής Επιτροπής του περιοδικού "Χορός" και εργάζεται σαν φωτίστρια για θεατρικές και χορευτικές παραστάσεις.

Στο θέατρο έχει σχεδιάσει μεταξύ άλλων τους φωτισμούς για τις παραστάσεις:

"West Side Story", "Η Μελωδία της Ευτυχίας", "Ωραία μου Κυρία", "Το Αυγό", "Ο Κορς Αμυλκάρ", "Μανουέλ Σαλίνας", "Ικέτιδες", "Τ' Αδέλφια", "Μαρκήσιος και Ιουλιέτα", "Γερτρούδη Στάϊν", "Η Ώρα του Λύγκα", "Μ. Μποβαρύ", "Συνέβη και του Χρόνου", "Βεγγέρα", "Χαμένη Κούκλα", "Ο Καλός Άνθρωπος του Σε Τσουάν", "Ο Ήχος του Όπλου".

Έχει επίσης σχεδιάσει τους φωτισμούς για τις Χορευτικές Παραστάσεις των ομάδων:

"Ωκυρόη", "Μετακίνηση", "Χορευτές", "ΚΙΡΟΣ", "Ελιξ" για το 3ο Φεστιβάλ Εκφραστικού Χορού στα Χανιά, για τις παραστάσεις της Αναστασίας Λύρα και της Λήδας Σάνταλα.

ÉGLISE DE SAINT ZACHARIE A ÉLUCIS.

Στάμνος με ερυθρόμορφη παράσταση δαδουχίας. (5ος αι. π.Χ.)